

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 154

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 februarie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
		44.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului pentru aprobarea Regulamentului privind realizarea monitoringului calității apelor pentru substanțe prioritare/prioritar periculoase	9–26
			DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
199/2003. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Sport pentru aprobarea Măsurilor de prevenire, control și reprimare a folosirii substanțelor interzise și a metodelor neregulamentare destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor sau să modifice rezultatele competițiilor	1–8	361/2003. — Decizie referitoare la stabilirea sancțiunilor pentru încălcarea prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996 de către INTERAMERICAN Romania Insurance Company — S.A.	27–32	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SPORT

ORDIN

pentru aprobarea Măsurilor de prevenire, control și reprimare a folosirii substanțelor interzise și a metodelor neregulamentare destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor sau să modifice rezultatele competițiilor

Având în vedere Referatul Comisiei Naționale Antidoping nr. 63 din 8 decembrie 2003, în temeiul Legii nr. 171/1998 pentru ratificarea Convenției împotriva dopajului, adoptată, în cadrul Consiliului Europei, la Strasbourg la 16 noiembrie 1989, în baza Hotărârii Guvernului nr. 759/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Sport, în conformitate cu dispozițiile Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000,

președintele Agenției Naționale pentru Sport emite următorul ordin:

Art. 1. — Cu data prezentului ordin se aprobă Măsurile de prevenire, control și reprimare a folosirii substanțelor interzise și a metodelor neregulamentare destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor sau să modifice rezultatele competițiilor, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 329/2001.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Sport,
Octavian Morariu

București, 16 decembrie 2003.
Nr. 199.

MĂSURI

de prevenire, control și reprimare a folosirii substanțelor interzise și a metodelor neregulate destinate să mărească în mod artificial capacitatea fizică a sportivilor sau să modifice rezultatele competițiilor

CAPITOLUL I**Regulament de funcționare a Comisiei Naționale Antidoping**

Art. 1. — Comisia Națională Antidoping este un organism național autonom, independent, compus din 10 membri numiți de președintele Agenției Naționale pentru Sport.

Art. 2. — Comisia Națională Antidoping este condusă de un președinte sau, în lipsa acestuia, de un vicepreședinte desemnat.

Art. 3. — În cadrul Comisiei Naționale Antidoping funcționează Subcomisia pentru aprobarea excepțiilor terapeutice.

Art. 4. — Comisia Națională Antidoping se reunește în plen trimestrial și ori de câte ori este nevoie și adoptă hotărâri valide cu jumătate plus unu din numărul voturilor. Ședințele se validează dacă se întrunește un cvorum de jumătate plus unu din numărul membrilor.

Art. 5. — Comisia Națională Antidoping propune Agenției Naționale pentru Sport spre aprobare acte normative referitoare la lupta împotriva dopajului în sport, în conformitate cu reglementările internaționale.

Art. 6. — Toți membrii Comisiei Naționale Antidoping au obligația să păstreze secretul profesional asupra faptelor, actelor și informațiilor deținute prin natura funcției exercitate în cadrul acesteia, până la soluționarea definitivă a cazului de dopaj.

Art. 7. — Comisia Națională Antidoping informează în scris Agenția Națională pentru Sport asupra activității desfășurate și propune unele măsuri speciale ce se pot impune.

Art. 8. — Comisia Națională Antidoping întocmește statistica anuală, pe care o comunică Agenției Naționale pentru Sport, Agenției Mondiale Antidoping și Grupului de Monitorizare al Convenției Antidoping din Consiliul Europei.

Art. 9. — Comisia Națională Antidoping informează în timp util Agenția Mondială Antidoping asupra acordării excepțiilor de uz terapeutic.

Art. 10. — Comisia Națională Antidoping are obligația să aducă modificările necesare la lista substanțelor interzise în conformitate cu Standardul Internațional al Agenției Mondiale Antidoping și să informeze în scris, anual, toți factorii responsabili din mișcarea sportivă.

Art. 11. — Comisia Națională Antidoping transmite comunicate de presă în urma ședințelor trimestriale sau în cazul unor rezultate pozitive la 20 de zile de la efectuarea testului B și emiterea deciziei după audierea sportivului.

Art. 12. — Comisia Națională Antidoping organizează acțiuni cu caracter științific, educativ-informativ și de propagandă antidoping.

Art. 13. — Comisia Națională Antidoping sprijină participarea membrilor comisiei și a altor specialiști din subcomisii la manifestări științifice antidoping.

Art. 14. — Comisia Națională Antidoping colaborează cu federațiile sportive naționale, ligile profesioniste, Comitetul Olimpic Român, organizațiile antidoping din alte țări, Agenția Mondială Antidoping și Grupul de Monitorizare al Convenției Antidoping din Consiliul Europei.

CAPITOLUL II**Regulamentul de funcționare a Laboratorului de control doping**

Art. 15. — Pentru efectuarea controlului doping funcționează Laboratorul de control doping, entitate în cadrul Institutului Național de Cercetare pentru Sport. Activitatea de control doping a laboratorului se desfășoară independent.

Art. 16. — Laboratorul de control doping efectuează controlul doping la sportivii naționali și internaționali aflați în pregătire la loturile naționale și olimpice, la cluburile sportive și în timpul participării la competițiile sportive naționale sau internaționale desfășurate pe teritoriul țării pe bază de contracte și comenzi.

Art. 17. — Laboratorul de control doping este entitate specializată pentru efectuarea analizelor și contraexpertizelor doping, în domeniul sportului.

Art. 18. — Laboratorul de control doping funcționează ca secție independentă în cadrul Institutului Național de Cercetare pentru Sport. Bugetul laboratorului se alocă separat din bugetul total al Institutului Național de Cercetare pentru Sport și se va gestiona printr-un subcont separat, cu acordul comun al directorului general și al șefului de laborator.

Art. 19. — Evidența nominală a ofițerilor de control doping, instruirea și examinarea acestora, depozitarea în condiții de siguranță maximă a probelor colectate și regimul sigiliilor revin în responsabilitatea șefului Laboratorului de control doping până la înființarea Agenției Naționale Antidoping.

Art. 20. — Personalul Laboratorului de control doping participă la acțiunile de instruire a ofițerilor de control doping, precum și la acțiunile de prevenire și informare referitoare la lupta împotriva dopajului și desfășoară activitate de cercetare științifică în domeniu.

Art. 21. — (1) Laboratorul de control doping este dotat cu aparatură și echipamente la nivelul standardelor internaționale, amplasate într-un spațiu corespunzător funcțiunilor specifice, și are un regim special de acces, conform normelor tehnice și de exploatare prevăzute în Procedurile generale (PG) și Procedurile specifice (PS) ale laboratorului în conformitate cu standardul ISO 17025.

(2) Accesul la tehnica din dotare, manevrarea aparaturii, a substanțelor și a probelor sunt admise numai personalului laboratorului, conform atribuțiilor prevăzute în fișele postului.

(3) Șeful de laborator sau adjunctul acestuia pot aproba unor colaboratori sau persoane avizate accesul la tehnica din dotare, în vederea realizării unor lucrări de cercetare științifică sau servicii de specialitate cuprinse în temele-program.

(4) Au acces la tehnica din dotare societățile comerciale care asigură garanția sau întreținerea aparatelor, numai în prezența personalului laboratorului.

Art. 22. — Finanțarea activității Laboratorului de control doping se realizează din:

- a) alocații de la bugetul de stat;
- b) venituri proprii obținute prin derularea de:

— contracte pentru efectuarea analizelor doping, încheiate cu Agenția Națională pentru Sport, Comitetul Olimpic

Român, federațiile sportive naționale, cluburile sportive, precum și cu alți solicitanți;

- contracte de cercetare științifică;
- servicii de specialitate solicitate de terți (expertize);
- c) alte surse, în condițiile legii.

Art. 23. — Personalul Laboratorului de control doping este cuprins în statul de funcțiuni al Institutului Național de Cercetare pentru Sport, unitate în subordinea Agenției Naționale pentru Sport.

Art. 24. — Atribuțiile personalului Laboratorului de control doping sunt stabilite prin fișele postului întocmite de șeful laboratorului și aprobate de directorul general al Institutului Național de Cercetare pentru Sport.

Art. 25. — Laboratorul de control doping funcționează ca unitate nucleară (aparatura din dotare conține sursă radioactivă ⁶³Ni) conform autorizației eliberate de organul de stat autorizat în acest sens. Personalul său se încadrează în grupa a II-a de muncă și beneficiază de drepturile prevăzute de lege.

Art. 26. — Activitatea Laboratorului de control doping are caracter de „secret de serviciu”.

Art. 27. — Orice declarație publică privitoare la probele doping efectuate de către Laboratorul de control doping poate fi făcută de șeful laboratorului sau de către adjunct, în lipsa acestuia, numai la 20 de zile de la validarea probei B și emiterea deciziei după audierea sportivului.

Art. 28. — Laboratorul de control doping întocmește anual statistici pe care le prezintă Comisiei Naționale Antidoping, după care acestea devin publice.

Art. 29. — Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, Laboratorul de control doping stabilește relații funcționale și de colaborare cu celelalte laboratoare din cadrul Institutului Național de Cercetare pentru Sport, Institutului Național de Medicină Sportivă, precum și cu alte laboratoare și institute de cercetări cu preocupări similare, din țară și străinătate.

CAPITOLUL III

Regulament de organizare a testărilor antidoping

A. Autoritatea care poate decide efectuarea controlului doping

Art. 30. — (1) Activitatea de control doping se desfășoară sub autoritatea Comisiei Naționale Antidoping.

(2) Agenția Națională pentru Sport, Comitetul Olimpic Român, federațiile sportive naționale, ligile profesioniste, cluburile sportive, asociațiile județene și a municipiului București pe ramuri de sport pot solicita efectuarea de controale doping pe bază de comandă sau contract încheiat cu Laboratorul de control doping și avizat de Comisia Națională Antidoping.

(3) Comanda sau solicitarea de efectuare a probelor doping prevăzute în cadrul contractelor se trimite, în scris, șefului Laboratorului de control doping sau adjunctului acestuia, cu minimum 5 zile înaintea datei acțiunii, cu avizul Comisiei Naționale Antidoping.

Art. 31. — Comisia Națională Antidoping poate decide efectuarea unor controale doping inopinate la competițiile sportive oficiale organizate în România, precum și în afara competițiilor sau controale țintă.

Art. 32. — (1) Recordurile naționale realizate pe teritoriul României sunt omologate numai după efectuarea controlului doping, conform regulamentelor federațiilor sportive naționale.

(2) Dacă la competiția respectivă nu s-a organizat control doping, sportivul care a stabilit recordul național este obligat ca în termen de 24 de ore să se prezinte la

Laboratorul de control doping pentru prelevarea probei de urină și efectuarea controlului doping. În caz contrar recordul nu poate fi omologat.

B. Ofițerii de control doping (OCD)

Art. 33. — Ofițerii de control doping sunt persoane care au cel puțin studii medii, nu au calitatea de angajați ai nici unei organizații sau instituții implicate în mișcarea sportivă și care sunt angrenați în disciplina sportivă controlată, evitând existența unor conflicte de interese cu acțiunea de colectare.

Art. 34. — Pentru testele de sânge ofițerii de control doping trebuie să aibă obligatoriu pregătire medicală.

Art. 35. — Comisia Națională Antidoping și Laboratorul de control doping selecționează ofițerii de control doping care vor urma cursuri de instruire în conformitate cu un program bazat pe procedurile de prelevare și transport al probelor biologice, respectând regulile internaționale.

Art. 36. — Instruirea ofițerilor de control doping intră în responsabilitatea Comisiei Naționale Antidoping și a Laboratorului de control doping.

Art. 37. — Instruirea ofițerilor de control doping se finalizează cu un examen în urma căruia primesc legitimație care atestă calitatea de ofițeri de control doping.

Art. 38. — Ofițerii de control doping vor primi în scris instrucțiunile privind organizarea și desfășurarea controlului doping înaintea fiecărei acțiuni.

Art. 39. — Ofițerii de control doping efectuează integral metodologia de recoltare, asigurând transportul în siguranță și predarea probelor la laborator în cel mai scurt timp posibil, pe baza formularului de transport-predare.

Art. 40. — (1) Echipa de colectare este alcătuită din cel puțin doi ofițeri de control doping.

(2) La desemnarea unei echipe de colectare a probelor se va ține seama de sexul sportivilor ce urmează a fi testați.

(3) Echipa de colectare a probelor se nominalizează de către Comisia Națională Antidoping în baza unei delegații scrise, semnată de președintele și secretarul acesteia.

Art. 41. — (1) În baza delegației primite de la Comisia Națională Antidoping, ofițerii de control doping se vor prezenta pentru ridicarea truselor de prelevare a probelor și a instrucțiunilor de efectuare a controlului doping cu 24 de ore înainte de data efectuării acestuia.

(2) Trusele de prelevare și formularele corespunzătoare se vor preda pe bază de proces-verbal de către responsabilul subcomisiei de testare din cadrul Comisiei Naționale Antidoping.

Art. 42. — În cazurile în care un ofițer de control doping își pierde această calitate, acesta are obligația de a preda legitimația emitentului.

C. Selecția sportivilor pentru controlul doping

Art. 43. — (1) În cadrul competiției selecția poate fi nominală sau prin tragere la sorți, reglementarea fiecărei federații sportive determinând forma concretă a desemnării.

(2) În timpul competiției, delegatul federației și/sau organizatorul competiției vor desemna sportivii care se vor prezenta la stația de control doping.

(3) În cazul controalelor dispuse de Comisia Națională Antidoping desemnarea sportivilor o va face delegatul comisiei.

(4) Ofițerii de control doping nu au atribuții în desemnarea sportivilor.

Art. 44. — (1) În afara competiției și în cazul controalelor țintă sportive se vor supune oricând solicitărilor Comisiei Naționale Antidoping, Agenției Naționale pentru Sport,

Comitetului Olimpic Român, federației sportive naționale sau ligii profesionale și cluburilor sportive.

(2) În adresa de solicitare se vor menționa numele sportivului și adresa exactă. În acest caz Comisia Națională Antidoping va înmâna toate aceste date ofițerului de control doping.

D. Convocarea și prezentarea sportivilor la controlul doping

Art. 45. — Convocarea la un control doping în timpul competiției se face imediat după încheierea probei individuale sau, după caz, pentru sporturile care comportă categorii de greutate, la efectuarea cântarului oficial, iar la jocurile sportive în pauza de joc.

Art. 46. — (1) În afara competiției, convocarea la control se va realiza în cel mai scurt timp posibil, sportivul fiind supravegheat până în momentul colectării probei.

(2) În timpul competiției sportivul va fi convocat în scris de către ofițerii de control doping pe baza unei invitații la testare, care cuprinde data, ora și locul înștiințării, precum și data, ora și locul colectării probei.

(3) Comisia Națională Antidoping/ofițerul de control doping, după caz, va stabili dacă este necesar ca o terță parte să fie anunțată înainte de înștiințarea sportivului atunci când sportivul este minor, când sportivul are un handicap sau în cazul în care este necesar un interpret.

(4) Sportivul are obligația să se prezinte la stația de control doping pentru colectarea probei în termen de o oră de la semnarea invitației, în tot acest timp, până în momentul emiterii probei, fiind sub supravegherea unui membru al echipei de control doping.

Art. 47. — Sportivul confirmă convocarea imediat, în scris, prin semnarea invitației la testare. Invitația este redactată în două exemplare, dintre care unul rămâne la sportiv și unul la ofițerul de control doping. Ofițerul de control doping va preda acest formular Comisiei Naționale Antidoping.

Art. 48. — Refuzul sportivului de luare la cunoștință a faptului că a fost desemnat pentru efectuarea controlului doping sau refuzul de a da proba de urină, după ce a semnat invitația, se consemnează în fișa doping, sportivul fiind informat că riscă să i se aplice aceeași sancțiune ca în cazul unui test pozitiv.

Art. 49. — (1) Sportivul desemnat pentru testarea doping în competiție sau în afara competiției și/sau însoțitorii lor nu se pot prevala de eventualele carențe organizatorice (calitatea stației de control doping, calitatea truselor etc.) pentru a refuza controlul doping, dar pot consemna toate observațiile în fișa de control doping.

(2) Sportivul poate fi însoțit la stația de control doping de un oficial al federației, ligii sau clubului (antrenor sau cadru medical).

(3) În stația de control doping au acces numai sportivul, însoțitorul său, reprezentantul Comisiei Naționale Antidoping și ofițerii de control doping.

(4) În stația de control doping nu are acces mass-media.

Art. 50. — (1) Sportivul se legitimează la stația de control doping cu legitimație de sportiv, buletin/carte de identitate sau pașaport.

(2) Comisia Națională Antidoping va stabili criteriile pentru valabilitatea identității unui sportiv selectat să dea o probă. În felul acesta se va asigura că sportivul selectat este cel anunțat.

Art. 51. — Neprezentarea la controlul doping la termenul fixat se consemnează și se aduce la cunoștință autorității care a solicitat controlul, în scris, de către Comisia Națională Antidoping.

Art. 52. — Neprezentarea la stația doping atât în competiție, cât și în afara competiției este echivalentă cu un rezultat pozitiv.

Art. 53. — La cererea sportivului sau când există motive întemeiate (prezentarea la o ceremonie de premiere, conferință de presă, când trebuie să primească îngrijiri medicale, participarea la o altă probă sau necesitatea găsirii unui interpret), ofițerul de control doping poate acorda sportivului în discuție un răgaz suplimentar, de maximum 60 de minute, pentru prezentarea la control. În situații de acest gen sportivul va fi ținut sub observație pe toată durata.

Art. 54. — În situația în care sportivul trebuie să emită proba fără preaviz, acesta va fi ținut sub observație și va avea obligația să emită proba la termenul indicat.

Art. 55. — Sportivul nu poate părăsi stația de control doping decât după emiterea probei sau în unele cazuri înaintea emiterii acesteia, dar însoțit de un membru al echipei de control doping.

E. Stația de control doping

Art. 56. — Stația de control doping este locul de colectare a probelor, care trebuie să garanteze în orice moment condiții de intimitate și securitate pentru sportivi.

Art. 57. — Emiterea probei biologice se va face în mod obligatoriu în prezența ofițerului de control doping.

Art. 58. — Stația de control doping se organizează de preferință în cabinetele medicale ale bazelor sportive și trebuie să fie situată cât mai aproape de locul desfășurării competiției sau de locul de antrenament și să fie semnalată cu claritate sub denumirea „Stație de control doping”.

F. Procedura de colectare a probelor biologice

Art. 59. — În înțelesul prezentului ordin se fac următoarele precizări:

— termenul flacon A sau B se referă la recipientele de sticlă în care se depozitează urina recoltată;

— probele A și B se referă la conținutul inclus în flacoanele A și B;

— formularele A, B, C și D reprezintă documentele de control doping.

Art. 60. — Echipamentul de recoltare trebuie obligatoriu să fie de unică folosință și să garanteze integritatea și validitatea probei, precum și imposibilitatea ca sportivul să fie identificat.

Art. 61. — Sportivului trebuie să i se explice cu claritate procedura de colectare a probelor.

Art. 62. — Pentru a preveni orice suspiciune de manipulare a emiterii probei, ofițerul de control doping îi va solicita sportivului să fie cât mai sumar îmbrăcat pentru a lăsa câmp liber observatorului în timpul emiterii probei.

Art. 63. — Sportivului trebuie să i se lase libertatea de a alege setul de recipiente din mulțimea de truse aflate la dispoziție și recipientul de unică folosință în care va emite proba de urină, în volum minim de 75 ml.

Art. 64. — (1) În cazul în care sportivul emite o cantitate insuficientă de urină, recipientul se va sigila, iar sportivul va fi supravegheat de un membru al echipei de colectare până va putea emite o nouă probă de urină.

(2) Noua probă de urină va fi colectată într-un alt recipient ales de către sportiv și se va adăuga peste prima probă, măsurându-se volumul total.

Art. 65. — (1) Agentul de colectare are obligația să măsoare densitatea și pH-ul urinei consemnând în formularul de control doping valorile măsurate. Măsurătorile se vor face cu hârtie de pH și densitate din cantitatea de urină rămasă în paharul de colectare după repartizarea probei în flacoanele A și B.

(2) Dacă proba prezintă densitatea mai mică de 1,010 și valoarea pH-ului nu este cuprinsă între valorile 5—7, i se solicită sportivului să emită o nouă probă până la obținerea unei densități mai mari de 1,010.

(3) Cât timp așteaptă să dea o probă suplimentară, sportivul rămâne sub observație continuă.

Art. 66. — (1) Proba de urină este împărțită de către sportiv în două părți astfel: 2/3 în flaconul A și 1/3 în flaconul B.

(2) Cele două flacoane sunt închise și sigilate în containere cu același cod numeric, de către sportiv, care are dreptul să verifice corectitudinea procedurii.

Art. 67. — (1) La întocmirea formularului de control doping sportivul este obligat să declare medicația utilizată în ultimele 72 de ore și să semneze formularele de control, având dreptul să semnaleze în formular orice neregulă constatată pe parcursul procedurii de colectare sau orice alte comentarii.

(2) Formularele vor fi semnate și de către însoțitorul acestuia. La încheierea procedurii de colectare i se va înmâna sportivului formularul C (a treia filă).

Art. 68. — (1) După încheierea procedurii de colectare a probelor, formularul A, prima filă, împreună cu invitația pentru testul antidoping se vor sigila în plicuri mari și vor fi înaintate de ofițerul de control doping Comisiei Naționale Antidoping.

(2) Formularul B, a doua filă, se înaintează în plic sigilat solicitantului controlului doping, iar formularul D, a patra filă, care nu conține numele sportivului, se trimite împreună cu probele la Laboratorul de control doping.

G. Transportul probelor de la stația de control doping la Laboratorul de control doping

Art. 69. — Imediat după terminarea procedurii de colectare a probelor, plicurile sigilate cu formularele A și B ale fișelor de control doping, probele de control doping, însoțite de formularul D, vor fi ambalate de către ofițerul de control doping în incinta stației de control doping, într-o geantă destinată transportului, care va fi sigilată.

Art. 70. — Pentru transportul probelor se va utiliza un formular de transport și predare a probelor, pe care se vor menționa numele persoanei/persoanelor care transportă probele la laborator, precum și conținutul genții.

Art. 71. — Probele colectate pentru control doping se vor transporta obligatoriu, în cel mai scurt timp posibil, de la stația de control doping direct la Laboratorul de control doping.

Art. 72. — Probele se vor preda împreună cu formularele D la Laboratorul de control doping pe baza formularului de transport-predare a probelor, întocmit în trei exemplare, semnat de șeful laboratorului, adjunctul acestuia sau o altă persoană delegată de șeful laboratorului.

Art. 73. — (1) Plicurile sigilate conținând formularul A, împreună cu formularul de transport-predare a probelor, vor fi depuse de către ofițerul de control doping la Comisia Națională Antidoping, eventual cu o notă scrisă când este cazul, în care se vor semnală evenimentele deosebite de pe parcursul misiunii.

(2) Plicul sigilat conținând formularul B și o eventuală semnalare a unor evenimente deosebite care pot avea loc pe parcursul misiunii se vor preda solicitantului controlului doping.

H. Analiza probelor și transmiterea rezultatelor

Art. 74. — Analiza probelor de control doping în cadrul Laboratorului de control doping și transmiterea rezultatelor se fac conform prevederilor Standardelor Internaționale.

Art. 75. — Laboratorul de control doping are obligația să păstreze timp de 2 săptămâni probele care au prezentat un rezultat negativ la proba A, iar probele ce au un rezultat pozitiv, timp de 90 de zile.

Art. 76. — Șeful laboratorului sau adjunctul acestuia semnează buletinul de analiză și înmânează buletinul respectiv solicitantului controlului doping și Comisiei Naționale Antidoping.

Art. 77. — Rezultatul probei A trebuie comunicat în cel mai scurt timp de la primirea probei la laborator, în funcție de numărul și complexitatea încercărilor.

Art. 78. — (1) La primirea unui rezultat pozitiv la proba A, Comisia Națională Antidoping declanșează procedura de contraexpertiză în conformitate cu Codul mondial antidoping și Standardele Internaționale.

(2) Excepționând unele situații deosebite, contraexpertiza trebuie să fie finalizată în termen de 30 de zile.

(3) Dacă sportivul renunță la testul B, trebuie să dea o declarație scrisă prin care informează Comisia Națională Antidoping asupra acestui fapt (conform art. 7.2 pct. C din Codul mondial antidoping).

Art. 79. — Este interzis atât personalului Laboratorului de control doping, cât și membrilor Comisiei Naționale Antidoping să divulge în afara cadrului de mai sus orice informație privind probele A pozitive până la cunoașterea rezultatului probei B și finalizarea cazului.

Art. 80. — (1) De comun acord cu reprezentantul Comisiei Naționale Antidoping și cu cel al Laboratorului de control doping se stabilesc data și ora contraexpertizei. Contravaloarea testului B se suportă de către sportiv sau federația sportivă națională respectivă și se depune în contul Laboratorului de control doping înaintea datei efectuării acestuia.

(2) La contraexpertiză pot asista sportivul și/sau un reprezentant al acestuia.

CAPITOLUL IV

Regulamentul de aprobare a excepțiilor terapeutice

Art. 81. — (1) Excepțiile terapeutice au ca scop să asigure uniformizarea procesului de acordare a scutiilor în scop terapeutic în toate sporturile și în toate țările.

(2) Având în vedere prevederile art. 4.4 din Codul mondial antidoping (folosirea în scop terapeutic), în structura Comisiei Naționale Antidoping se înființează Subcomisia pentru aprobarea excepțiilor terapeutice.

Subcomisia pentru excepții terapeutice

Art. 82. — (1) Subcomisia pentru excepții terapeutice este numită de Comisia Națională Antidoping, o treime din membrii săi fiind medici cu experiență clinică în îngrijirea și tratarea bolnavilor.

(2) Subcomisia pentru excepții terapeutice aprobă excepțiile terapeutice la solicitarea scrisă a organismului antidoping federal numai pentru sportivii de nivel național.

(3) Pentru sportivii internaționali dosarele depuse spre aprobare la Comisia Națională Antidoping se vor trimite federațiilor și Comisiei Antidoping Internaționale.

(4) Federațiile internaționale și Comisia Națională Antidoping vor raporta imediat, în scris, la Agenția Mondială Antidoping acordarea excepțiilor terapeutice.

Cererea pentru excepții terapeutice

Art. 83. — Cererea pentru excepții terapeutice va cuprinde:

a) specificarea sportului practicat, probei și poziției în echipă;

b) mențiunea dacă s-a mai solicitat anterior o astfel de aprobare, către ce organism și care a fost rezultatul;

c) fișa medicală, investigațiile de laborator și alte investigații complexe; orice investigație solicitată de organizația națională antidoping se va realiza pe cheltuiala solicitantului sau a federației/ligii;

d) declarația unui medic cu o calificare adecvată privind necesitatea tratamentului cu o substanță sau printr-o metodă interzisă;

e) declarația altui medic specialist care atestă că nu poate fi aplicat un alt tratament;

f) specificarea dozei, frecvenței, căii și duratei administrării.

Art. 84. — (1) În termen de 21 de zile de la depunerea dosarului la Comisia Națională Antidoping, sportivul primește decizia scrisă a comisiei. Împotriva acestei decizii se poate face apel la Agenția Mondială Antidoping în termen de 21 de zile.

(2) Agenția Mondială Antidoping poate aproba sau refuza acordarea excepției terapeutice.

(3) Hotărârile Agenției Mondiale Antidoping pot fi atacate la Curtea de Arbitraj pentru Sportivi de la Lausanne de către sportiv sau organizația națională antidoping a cărei decizie a fost respinsă.

Criterii pentru acordarea excepțiilor terapeutice

Art. 85. — Starea de sănătate a sportivului s-ar înrăutăți semnificativ dacă substanța interzisă sau metoda interzisă ar fi retrasă din tratament.

Art. 86. — Utilizarea excepțiilor terapeutice nu va crește performanța mai mult decât revenirea la starea de sănătate anterioară tratamentului.

Art. 87. — Utilizarea unor agenți dopanți pentru creșterea nivelului scăzut (în mod normal) al unui hormon endogen nu constituie un argument în favoarea acordării excepțiilor terapeutice.

Art. 88. — Acordarea excepțiilor terapeutice încetează dacă:

a) sportivul nu răspunde imediat la apelul Comisiei Naționale Antidoping de a reduce doza sau de a înceta folosirea substanței ori a metodei interzise;

b) sportivul refuză să fie monitorizat prin unele teste doping prevăzute în acordarea excepției terapeutice;

c) nu utilizează substanța sau metoda interzisă în strictă concordanță cu termenii stabiliți ai excepției terapeutice;

d) dacă durata pentru care s-a acordat excepția terapeutică a expirat.

Art. 89. — O aprobare retroactivă pentru excepții terapeutice nu va fi luată în considerare decât în următoarele cazuri:

a) tratamentul de urgență sau tratamentul unei stări patologice acute;

b) nu a fost timp suficient pentru a se solicita și aproba excepția terapeutică înaintea unui control doping.

Confidențialitatea informațiilor

Art. 90. — Comitetul pentru excepții terapeutice și Comisia Națională Antidoping își vor desfășura activitatea în conformitate cu principiile confidențialității.

Art. 91. — Toți membrii Comitetului pentru excepții terapeutice vor semna un acord de confidențialitate și conflict de interese.

CAPITOLUL V

Sanctiuni în caz de dopaj

Descalificarea automată a rezultatelor individuale

Art. 92. — Orice încălcare a regulamentului antidoping în timpul competiției atrage automat descalficarea rezultatelor

individuale obținute în acea competiție, cu toate consecințele decurgând de aici, inclusiv retragerea medaliei, punctelor sau premiilor.

Suspendarea impusă de utilizarea substanțelor interzise și a metodelor interzise

Art. 93. — (1) Utilizarea unei substanțe interzise, a metaboliților sau markerilor acestora, cu excepția substanțelor speciale din Lista doping, precum și utilizarea ori tentativa de a utiliza o metodă interzisă, deținerea de substanțe sau metode interzise se sancționează cu:

a) suspendarea pe o perioadă de 2 ani, pentru prima infracțiune;

b) suspendarea pe viață, pentru a doua infracțiune;

c) suspendare pe o perioadă de minimum 4 ani, până la suspendarea pe viață, pentru comercializarea ilicită a substanțelor interzise sau încurajarea administrării de substanțe interzise și/sau metode interzise.

(2) Refuzul sau sustragerea de la colectarea probei prevăzute la alin. (1), precum și falsificarea rezultatelor controlului doping se pedepsesc în același mod.

Avertisment, mustrare și suspendare în cazul utilizării substanțelor speciale

Art. 94. — În situația în care un sportiv poate demonstra că utilizarea unei substanțe speciale nu a avut ca intenție mărirea performanței sportive, perioada de suspendare va fi înlocuită după cum urmează:

a) cel puțin un avertisment și o mustrare severă, fără acordarea vreunei perioade de suspendare de la viitoarele manifestări sportive, și cel mult un an de suspendare, pentru prima încălcare;

b) 2 ani de suspendare, pentru a doua încălcare;

c) suspendarea pe viață, pentru a treia încălcare.

Art. 95. — (1) Persoanele din anturajul sportivilor minori, implicate în violarea reglementărilor antidoping cu privire la aceștia, se sancționează cu suspendarea pe viață din activitatea sportivă.

(2) În cazul în care aceste violări lezează prevederile altor acte normative decât cele din domeniul sportiv, acestea vor fi aduse la cunoștință autorităților competente.

(3) În cazul unei echipe, dacă mai mult de un membru al echipei a fost anunțat de o posibilă încălcare a regulamentului antidoping, echipa va fi supusă testelor țintă stabilite pentru acea manifestare sportivă. De asemenea, echipa poate fi descalificată sau se pot lua alte măsuri disciplinare împotriva sa.

Art. 96. — (1) Perioada de suspendare va debuta de la data deciziei luate în urma audierii în vederea impunerii suspendării.

(2) În vederea reîncadrării în activitatea sportivă, sportivii în cauză trebuie să se supună testărilor doping în afara competiției, realizate de Comisia Națională Antidoping.

(3) Pe perioada suspendării, sportivii au obligația de a comunica Comisiei Naționale Antidoping adresa exactă unde pot fi găsiți.

CAPITOLUL VI

Lista de substanțe și metode interzise în 2004

Substanțe și metode interzise în competiție

A. Substanțe interzise

A1. Stimulente

Următoarele stimulente sunt interzise, inclusiv izomerii lor optici (D- și L-): adrafinil, amfepramonă, amiphenazol, amfetamină, amfetaminil, benzfetamină, bromantan, carfedon, catină, clobenzorex, cocaină, dimetilamfetamină, efedrină, etilamfetamină, etilefrină, fencamfamină, fenetilina, fenfluramină,

fenproporex, furfenorex, mefenorex, mefentermină, meso-carb, metamfetamină, metilamfetamină, metilendioxiamfetamină, metilendioximetamfetamină, metilefedrină, metilfenidat, modafinil, niketamidă, norfenfluramină, parahidroxiamfetamină, pemolină, fendimetrazină, fenmetrazină, fentermină, prolintan, selegilină, stricnină și alte substanțe cu structuri chimice sau efecte farmacologice similare.

Catina este interzisă când concentrația acesteia în urină este mai mare de 5 $\mu\text{g/ml}$.

Efedrina sau metilefedrina este interzisă atunci când concentrația în urină este mai mare de 10 $\mu\text{g/ml}$.

Substanțele incluse în Programul de monitorizare 2004 nu sunt considerate substanțe interzise.

A2. **Narcotice**

Următoarele narcotice sunt interzise: buprenorfină, dextromoramidă, diamorfină (heroină), hidromorfone, metadonă, morfină, oxicononă, oximorfonă, pentazocină, petidină.

A3. **Canabinoide**

Canabinoidele (de exemplu: hașiș, marijuana) sunt interzise.

A4. **Agenți anabolici**

Agenții anabolici sunt interziși.

4.1. Steroizi anabolici androgeni (SAA)

a) SAA exogeni*) includ, dar nu se limitează la: androstadienonă, bolasteron, boldenon, boldion, clostebol, danazol, dehydrochlorometiltestosteron, delta1-androsten-3,17-dionă, drostanolon, drostandiol, fluoximesteron, formebolon, gestirion, tetrahydrogestirion, 4-hidroxitestosteron, 4-hidroxi-19-nortestosteron, mestanolon, mesterolon, metandienonă, metenolon, metandriol, metiltestosteron, miboleron, nandrolon, 19-norandrostendiol, 19-norandrostendionă, norboleton, noretandrolon, oxabolon, oxandrolon, oxymesteron, oxymetholon, quinbolon, stanozolol, stenbolon, 1-testosteron (delta1-dihidro-testosteron), trenbolon și analogii***) acestora;

b) SAA endogeni**) includ, dar nu se limitează la: androstenediol, androstenedionă, dehidroepiandrosteron (DHEA), dihidrotestosteron, testosteron și analogii acestora***)

4.2. Alți agenți anabolici

Clenbuterol, zeranol.

În această secțiune:

*) „Exogen“ se referă la substanțele care nu pot fi produse de organism în mod natural.

**) „Endogen“ se referă la substanțele care pot fi produse de organism în mod natural.

***) „Analog“ este definit ca o substanță derivată din modificarea sau alterarea structurii chimice a altei substanțe și care păstrează un efect farmacologic similar.

A5. **Hormoni peptidici**

Sunt interzise următoarele substanțe, inclusiv mimeticii*), analogii**) și factorii de eliberare ai acestora:

1. eritropoietina (EPO);
2. hormonul de creștere (hGH) și factorul de creștere insulino-similar (IGF-1);
3. gonadotropina corionică (hCG) interzisă numai în cazul bărbaților;
4. gonadotropinele sintetice și pituitare (LH) interzise numai în cazul bărbaților;
5. insulina;
6. corticotropinele.

În această secțiune:

*) Un „mimetic“ este definit ca o substanță cu efect farmacologic similar altei substanțe, chiar dacă are o structură chimică diferită.

**) Un „analog“ este definit ca o substanță derivată din modificarea sau alterarea structurii chimice a altei substanțe și care păstrează un efect farmacologic similar.

A6. **Beta-2-agoniști**

Toți beta-2-agoniștii, inclusiv izomerii lor optici D- și L-, sunt interziși, cu excepția formoterolului, salbutamolului, salmeterolului și terbutalinei, acestea fiind permise, doar prin inhalare, în cazul prevenirii și/sau tratării astmului și a bronhoconstricției/astmului induse de efort. În astfel de situații este necesară o notificare medicală în conformitate cu secțiunea 8 din Standardul Internațional pentru Excepții Terapeutice (EUT).

Contrar prevederilor Standardului Internațional pentru Excepții Terapeutice, atunci când laboratorul a identificat o concentrație de salbutamol (liber plus conjugat ca glucuronid) mai mare de 1.000 ng/ml, proba va fi considerată pozitivă în cazul în care sportivul nu poate dovedi că rezultatul anormal a fost o consecință a utilizării terapeutice a salbutamolului inhalat.

A7. **Agenți cu activitate antiestrogenică**

Inhibitorii de aromatază, clomifen, ciclofenil, tamoxifen sunt interziși numai la bărbați.

A8. **Agenți mascatori**

Diuretice*), epitestosteron, probenecid, substituenți de plasmă (de exemplu, dextran, hidroxietil-amidon)

Diureticele includ:

Acetazolamid, amilorid, bumetanid, canrenon, chlortalidon, acid etacrinic, furosemid, indapamid, mersalyl, spironolactonă, tiazide (bendroflumetiazid, clorotiazid, hidroclorotiazid) și triamteren, precum și alte substanțe cu structură chimică și efecte farmacologice similare.

A9. **Glucocorticosteroizi**

Glucocorticosteroizii sunt interziși în administrarea pe cale orală, rectală, intravenos sau intramuscular.

Celelalte căi de administrare necesită o notificare medicală în conformitate cu secțiunea 8 din Standardul Internațional pentru Excepții Terapeutice.

B. **Metode interzise**

B1. **Creșterea capacității de transfer de oxigen**

Sunt interzise următoarele:

a) dopingul cu sânge. Acesta constă în utilizarea de sânge autolog, homolog sau heterolog sau de produse hematologice (din celule roșii) de orice origine, altele decât cele necesare unui tratament medical legitim;

b) utilizarea de produse care măresc absorbția, transportul sau eliberarea de oxigen (de exemplu, eritropoietinele, înlocuitorii pe bază de hemoglobină modificată, inclusiv, dar nu limitat la substituenți de sânge pe bază de hemoglobină, produși de hemoglobină microîncapsulată, perfluorochimicale și efaproxiral (RSR13)).

B2. **Manipularea farmacologică, chimică și fizică**

Manipularea farmacologică, chimică și fizică constă în folosirea de substanțe și metode, inclusiv agenți mascatori, care alterează, încearcă să altereze sau sunt pasibile să altereze integritatea și validitatea probelor colectate în timpul controlului doping.

Acestea includ, dar nu se limitează la cateterizare, substituția urinei și/sau falsificarea, inhibarea excreției renale și alterări ale concentrației testosteronului și epitestosteronului.

B3. **Dopingul genetic**

Dopingul cu gene sau celule este definit ca utilizarea nonterapeutică de gene, elemente genetice și/sau celule care au capacitatea de a crește performanța sportivă.

*) O aprobare medicală în concordanță cu secțiunea 7 din Standardul Internațional pentru Excepții Terapeutice nu este valabilă dacă proba de urină a sportivului conține un diuretic în asociere cu o substanță interzisă la nivelul pragului de infrațune sau sub prag.

C. Substanțe și metode interzise și în competiție și în afara competiției

C1. Substanțe interzise

(Toate categoriile listate mai jos se referă la toate substanțele și metodele prezentate în secțiunea respectivă.)

- a) Agenți anabolici
- b) Hormoni peptidici
- c) β -2-agoniști*)
- d) Agenți cu activitate antiestrogenică
- e) Agenți de mascare

C2. Metode interzise

- a) Îmbunătățirea capacității de transfer de oxigen
- b) Manipulări farmacologice, chimice și fizice
- c) Doping genetic

*) Numai clenbuterol, iar salbutamol atunci când concentrația sa în urină este mai mare de 1.000 ng/ml.

D. Substanțe interzise în anumite sporturi

D1. Alcool

Alcoolul (etanolul) este interzis numai în timpul competițiilor, în sporturile menționate mai jos. Detectarea se va realiza prin analizarea respirației și/sau a sângelui. Pragul de infrațiune doping este menționat în paranteză pentru fiecare federație. Dacă nu este specificat nici un prag, prezența oricărei cantități de alcool va constitui o infrațiune doping.

- Aeronautică (FAI) (0,05 g/l)
- Tir cu arcul (FITA) (0,10 g/l)
- Automobilism (FIA)
- Biliard (WCBS)
- Boules (CMSB) (0,50 g/l)
- Fotbal (FIFA)
- Gimnastică (FIG) (0,10 g/l)
- Karate (WCF) (0,40 g/l)
- Pentatlon modern (UIPM) (0,10 g/l)
- Motociclism (FIM)
- Sporturi cu role (FIRS) (0,02 g/l)
- Schi (FIS)
- Triatlon (ITU) (0,40 g/l)
- Lupte (FILA)

D2. Betablocante

Dacă nu este specificat altfel, betablocantele sunt interzise doar în competiție, în următoarele sporturi:

- aeronautică (FAI);
- tir cu arcul (FITA) (și în afara competiției);
- automobilism (FIA);
- biliard (WCBS);
- boules (CMSB);
- bob (FIBT);
- bridge (FMB);
- șah (WCF);
- curling (WCF);
- fotbal (FIFA);
- gimnastică (FIG);
- motociclism (FIM);
- pentatlon modern (UIPM);
- popice (FIQ);
- navigație cu pânze (ISAF) doar cu cârmă;
- tir (ISSF) (interzis și în afara competiției);
- schi (FIS) în sărituri și snowboard stil liber;

- înot (FINA) în scufundări și înot sincron;
- lupte (FILA).

Betablocantele includ, dar nu sunt limitate la următoarele: Acebutolol, alprenolol, atenolol, betaxolol, bisoprolol, bunolol, carteolol, carvedilol, celiprolol, esmolol, labetalol, levobunolol, metipranolol, metoprolol, nadolol, oxprenolol, pindolol, propranolol, sotalol, timolol.

D3. Diuretice

Sunt interzise în și în afara competiției în toate sporturile ca agenți mascatori. Totuși, în următoarele sporturi care reclamă categorii de greutate și în sporturile în care pierderile de greutate pot crește performanța, nici o excepție terapeutică nu va fi valabilă pentru utilizarea diureticelor:

- culturism (IFBB);
- box (AIBA);
- judo (IJF);
- karate (WKF);
- haltere pentru sportivii cu handicap (IPF);
- canotaj (categoria ușoară) (FISA);
- schi (FIS) (numai pentru sărituri);
- taekwondo (WTF);
- haltere (IWF);
- lupte (FILA);
- wushu (IWF).

E. Substanțe speciale

Substanțele speciale sunt, conform Codului Agenției Mondiale Antidoping (10.3), acele substanțe care pot fi subiectul încălcărilor fără intenție a reglementărilor antidoping, deoarece sunt utilizate pe scară largă în producerea medicamentelor, și a căror utilizare în scop de dopaj este mai puțin probabilă. Atunci când un sportiv poate stabili că utilizarea unei astfel de substanțe nu a fost menită să mărească performanța sportivă, sancțiunea poate fi redusă.

Substanțele speciale sunt următoarele:

- stimulente: efedrina, L-metilamfetamina, metilefedrina;
- canabinoidele;
- beta-2-agoniștii inhalați (cu excepția clenbuterolului);
- diureticele [nu se aplică în cazul sporturilor unde sunt interzise (secțiunea D3)];
- agenții mascatori: probenecid;
- glucocorticosteroidii;
- betablocantele;
- alcoolul.

F. Programul de monitorizare 2004

Codul Agenției Mondiale Antidoping (4.5) stipulează că Agenția Mondială Antidoping, prin consultare cu alți semnatari și guverne, va stabili un program de monitorizare privind substanțele care nu sunt în Lista substanțelor interzise, dar pe care Agenția Mondială Antidoping dorește să le monitorizeze pentru stabilirea unor tipare de utilizare abuzivă în sport.

În anul 2004, pe lista de monitorizare sunt următoarele substanțe:

- stimulente — numai în competiție: cafeina, fenilefrina, fenilpropanolamina, pipradrol, pseudoefedrina, sinefrina;
- narcotice — numai în competiție: raportul morfină/codeină.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

O R D I N

pentru aprobarea Regulamentului privind realizarea monitoringului calității apelor pentru substanțe prioritare/prioritar periculoase

În conformitate cu prevederile art. 110 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările ulterioare,
în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Programul de acțiune pentru reducerea poluării mediului acvatic și a apelor subterane, cauzată de evacuarea unor substanțe periculoase, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2002, și ale art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 472/2000 privind unele măsuri de protecție a calității resurselor de apă,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, cu modificările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind realizarea monitoringului calității apelor pentru substanțe prioritare/prioritar periculoase, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția de coordonare, reglementare, gestionarea, protecția ecologică a apelor și districte internaționale

din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului și Administrația Națională „Apele Române” vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va intra în vigoare la 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 9 ianuarie 2004.

Nr. 44.

ANEXĂ

R E G U L A M E N T

privind realizarea monitoringului calității apelor pentru substanțe prioritare/prioritar periculoase

Art. 1. — Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament servește la realizarea monitoringului substanțelor prioritare/prioritar periculoase în apă, sedimente și biocenoză ecosistemelor acvatice.

(2) Substanțele prioritare/prioritar periculoase, în sensul prezentului regulament, cuprind:

— substanțele periculoase prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul regulament;

— substanțele prioritare/prioritar periculoase prevăzute în anexa nr. 3 la Programul de acțiune pentru reducerea poluării mediului acvatic și a apelor subterane, cauzată de evacuarea unor substanțe periculoase, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2002;

— alte substanțe toxice sintetice și nesintetice relevante prevăzute în anexa nr. 3 la prezentul regulament.

Art. 2. — Rețeaua de monitoring

(1) Rețeaua de monitoring pentru substanțe prioritare/prioritar periculoase este împărțită în 3 categorii de secțiuni de monitoring:

a) secțiuni de monitoring care descriu starea chimică a apelor într-un subbazin hidrografic; acestea includ de obicei și secțiunile de monitoring transfrontieră stabilite de acorduri internaționale;

b) secțiuni de monitoring care evidențiază presiunea antropică (F) față de substanțe chimice din una sau mai multe surse punctiforme sau difuze de poluare dintr-un subbazin;

c) secțiuni de monitoring care nu prezintă poluare chimică semnificativă și care sunt stabilite fie ca secțiuni de referință (B) pentru starea ecologică „foarte bună” sau „bună”, fie ca secțiuni reprezentative (R) ale presiunilor structurale.

(2) Subsistemele de monitoring, care includ noi subsisteme și redefinesc subsistemele existente, sunt reprezentate de:

- subsistemul râuri;
- subsistemul lacuri;
- subsistemul ape tranzitorii;
- subsistemul ape costiere;
- subsistemul ape subterane;
- subsistemul ape uzate.

(3) Tipurile de monitoring sunt:

a) *monitoringul de supraveghere* — evaluează starea tuturor apelor din cadrul fiecărui bazin sau subbazin hidrografic, furnizând informații pentru: validarea procedurii de evaluare a impactului, proiectarea eficientă a programelor de monitoring, evaluarea tendinței de variație pe termen lung a resurselor de apă, inclusiv datorită impactului activităților antropice;

b) *monitoringul operațional* — stabilește starea ecosistemelor acvatice ce prezintă riscul de a nu îndeplini obiectivele de calitate pentru mediul acvatic, evaluează schimbările în starea unor astfel de ecosisteme acvatice, datorate aplicării programului de măsuri; se realizează pentru toate acele corpuri de apă care, fie pe baza evaluării impactului, fie pe baza monitoringului de supraveghere, sunt identificate ca având riscul să nu îndeplinească obiectivele de mediu;

c) *monitoringul de investigare* — stabilește cauzele depășirilor limitelor prevăzute în standardele de calitate, pentru certificarea cauzelor pentru care un corp de apă nu poate atinge obiectivele de calitate (acolo unde monitoringul de supraveghere arată că obiectivele stabilite pentru un corp de apă nu se pot realiza, iar monitoringul operațional

nu a fost încă stabilit), precum și pentru stabilirea impactului poluărilor accidentale.

Art. 3. — **Monitoringul de supraveghere**

(1) Criteriile minime pentru selecția secțiunilor monitorin- gului de supraveghere sunt definite de:

— punctele unde debitul cursului de apă este semnifi- cativ (mai mult de 25 m³/sec.) în cadrul districtului bazinu- lui hidrografic considerat ca un întreg, inclusiv punctele de pe marile râuri ale căror bazine hidrografice sunt mai mari de 2.500 km² (suprafețele locuite, situate la peste 2.000 m înălțime, care aduc impact antropoc nesemnificativ, se vor scădea din suprafața bazinului) sau volumul de apă pre- zent este caracteristic în cadrul districtului bazinului hidro- grafic (inclusiv marile lacuri naturale și lacuri artificiale);

— secțiunile semnificative pentru schimbul de informații ale apelor de suprafață care traversează frontiera de stat, secțiunile de monitoring deja identificate pentru schimbul de informații și alte asemenea puncte unde este necesară estimarea încărcării poluanților care sunt transferați peste granițe și care sunt transferați în mediul marin;

— secțiunile de monitoring pentru apele transfrontieră, care sunt cel puțin secțiunile subbazinelor mai mari de 2.500 km², existente în cadrul rețelei de monitoring siste- matic; în cazul apelor transfrontieră cu bazin mai mare de 2.500 km² sau debit mai mare de 25 m³/sec., se va alege o secțiune la fiecare 2.500 km²; în cazul subbazinelor mai mici de această valoare se vor alege secțiunile decisive pentru calitatea cursului principal sau se vor stabili chiar pe cursul principal; în subbazinele în care se cunoaște că nu există o poluare chimică semnificativă, numărul secțiunilor poate fi micșorat cu 10%;

— secțiunile stabilite în cadrul rețelei transnaționale de monitoring (*TNMM*), cu atenție deosebită la posibile secțiuni suplimentare de monitorizare pe râurile Olt și Argeș.

(2) Selecția elementelor de calitate pentru substanțe pri- oritare/prioritar periculoase monitorizate:

a) Elementele de calitate monitorizate din cadrul sub- stanțelor periculoase vor fi:

— substanțele prioritare evacuate în fiecare bazin sau subbazin (lista specifică fiecărui bazin stabilită pe baza screeningului cantitativ al evacuărilor industriale și al ghidu- lui de indicatori specifici fiecărui domeniu industrial, reali- zate în 2003);

— alte substanțe prioritare/prioritar periculoase evacuate în cantități semnificative în bazin sau subbazin (din surse punctiforme sau difuze).

Acele secțiuni unde monitoringul anterior a evidențiat o încadrare în obiectivele de calitate și nu s-a înregistrat nici o creștere a activității antropice vor fi supuse unui nou monitoring de supraveghere la fiecare 12 ani, perioadă de realizare a două planuri de management. Primul monitoring de supraveghere se finalizează în anul 2005.

Toate substanțele prioritare/prioritar periculoase stabilite mai sus se monitorizează și pentru sedimente și biocenoză (anexele nr. 1 și 3 la prezentul regulament).

b) Selecția elementelor de calitate va ține seama de două cazuri speciale:

— substanțele din anexa nr. 1 la prezentul regulament, prevăzute și în anexa nr. 3 la Programul de acțiune pentru reducerea poluării mediului acvatic și a apelor subterane, cauzată de evacuarea unor substanțe periculoase, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2002, se vor monitoriza pentru a verifica respectarea prevederii privind „concentrațiile constante” pentru sediment și biocenoză; acest obiectiv, precum și procedura de monitoring trebuie stabilite și realizate chiar dacă aceste substanțe nu mai sunt evacuate și deci nu mai sunt considerate substanțe relevante. Aceste substanțe vor fi obligatoriu incluse în monitoringul de supraveghere, alături de celelalte substanțe

din anexa nr. 2 la prezentul regulament, pentru a se asi- gura îndeplinirea obligațiilor privind raportarea acestor sub- stanțe;

— substanțele prioritare — această listă poate conține și substanțe care nu sunt relevante pentru România (anexa nr. 6 la prezentul regulament); obligațiile viitoare de rapor- tare vor include și aceste substanțe în monitoringul de supraveghere, pentru a se putea realiza orice raportare viitoare necesară.

c) Perioada de realizare a monitoringului de suprave- ghere este de un an, cu frecvențe minime diferite pentru fiecare element de calitate, astfel:

— substanțe prioritare — frecvență lunară;

— alți poluanți toxici sintetici și nesintetici — la fiecare 3 luni.

d) Pentru conformarea cu frecvența de monitoring solici- tată, prelevarea probelor se realizează cel puțin o dată pe lună la toate secțiunile de monitoring de supraveghere.

e) Pentru asigurarea semnificației statistice și a compa- rabilității rezultatelor furnizate de monitoringul de suprave- ghere, se recomandă prelevarea și analizarea lunară și a celorlalți poluanți toxici sintetici și nesintetici (precizați în anexele nr. 2, 3 și 6 la prezentul regulament).

f) Revizuirea listei de poluanți relevanți, inclusiv cei din anexa nr. 1 la prezentul regulament și din lista de sub- stanțe prioritare, se va face după realizarea primului moni- toring de supraveghere la toate secțiunile din monitoringul de supraveghere (secțiunile de tip „R” precizate în anexa nr. 4 la prezentul regulament).

Art. 4. — **Monitoringul operațional**

(1) Criteriile pentru selecția secțiunilor monitoringului operațional

Secțiunile pentru monitoringul operațional trebuie stabi- lite pe baza criteriului evaluării de impact, realizat în con- cordanță cu rezultatele monitoringului de supraveghere, astfel:

— secțiuni pe apele de suprafață, unde există risc de la presiuni semnificative ale surselor punctiforme. Acolo unde o apă de suprafață este supusă diferitelor presiuni punctiforme, stabilirea secțiunii va ține seama de însuma- rea acestor presiuni;

— secțiuni pe apele de suprafață, unde există risc reprezentativ de la presiuni semnificative ale surselor difuze;

— secțiuni pe apele de suprafață, în care sunt evacu- ate substanțe prioritare.

(2) a) Elementele de calitate pentru substanțe priori- tare/prioritar periculoase din monitoringul operațional vor cuprinde:

— toate substanțele prioritare evacuate în subbazin;

— alți poluanți toxici sintetici și nesintetici evacuați în cantități semnificative.

b) Criteriile pentru stabilirea elementelor de calitate din monitoringul operațional trebuie să ia în considerare evalua- rea impactului, inventarul emisiilor și combinarea cu moni- toringul de supraveghere, pe baza rețelei de secțiuni prevăzute în anexa nr. 4 la prezentul regulament. Monitoringul operațional al unei substanțe într-o anumită secțiune de monitoring se va stabili dacă:

— încărcarea totală a substanței poluatoare din sursa punctiformă localizată în cadrul subbazinului din care face parte secțiunea de monitoring, ponderată cu valoarea medie anuală a debitului, depășește valoarea obiectivului de calitate sau a factorului de evaluare;

— secțiunea de monitoring este supusă unei presiuni semnificative din surse punctiforme și se poate presupune din informațiile disponibile că respectiva substanță contri- buie substanțial la această presiune;

— informațiile provenite din monitoringul de supraveghere, pentru o secțiune dintr-un subbazin supusă unei presiuni semnificative a acelei substanțe provenite din evacuare din surse punctiforme sau din surse difuze, evidențiază o valoare medie aritmetică a concentrației mai mare decât obiectivul de calitate sau factorul de evaluare stabilit. În mod convențional, se consideră că secțiunile de referință pentru „starea bună” sunt considerate nepoluate;

— în cazul emisiilor difuze se folosesc informațiile combinate referitoare la valorile obiectivelor de calitate adecvate și la inventarul emisiilor. Evaluarea se realizează pe baza informațiilor relevante care se referă atât la cantitățile maxime permise, cât și la cantitatea reală disponibilă a emisiei.

c) Frecvența monitoringului operațional la fiecare secțiune se va fixa în așa fel încât să furnizeze suficiente date pentru evaluarea stării elementelor de calitate relevante. Frecvența minimă obligatorie pentru râuri și lacuri este:

— în cazul substanțelor prioritare — lunar;

— în cazul altor poluanți toxici sintetici și nesintetici — la fiecare 3 luni, cu excepția primului an de aplicare a monitoringului operațional, când frecvența este lunară.

d) Monitoringul operațional acoperă toată perioada unui plan de management și servește drept bază pentru pregătirea planului de măsuri inclus în planul de management bazinal.

(3) Frecvența monitoringului operațional poate fi redusă dacă pot fi justificate intervale mai mari pe bază de studii, de cunoaștere tehnică și decizie locală a experților. Pentru primul ciclu de monitoring operațional se sugerează reducerea frecvenței la o perioadă de un an în cazurile în care emisiile sunt supuse variațiilor sezoniere și această situație este confirmată de rezultatele monitoringului de supraveghere. Dacă se constată atingerea obiectivelor de calitate și nu se cunoaște nici o presiune semnificativă suplimentară din surse punctiforme sau difuze, monitoringul operațional poate fi întrerupt după un an și, dacă condițiile se păstrează identice, se reia monitoringul operațional în cadrul următorului ciclu de plan de management, respectiv după 6 ani.

(4) Prelucrarea datelor de monitoring se realizează pe baza debitelor medii anuale care se vor calcula eliminând din șirul de date valorile maxime. Dacă valoarea obiectivului de calitate sau a factorului de evaluare este sub limita de detecție a metodei aplicate, se va considera valoarea obiectivului de calitate egală cu limita de detecție a metodei.

Art. 5. — **Monitoringul de investigație**

(1) Monitoringul de investigație pentru substanțele prioritare/prioritar periculoase este definit de:

— cazurile de depășire a obiectivelor de calitate cu cauză necunoscută care trebuie identificată;

— cazurile în care monitoringul de supraveghere arată că obiectivele de calitate nu se pot atinge și nu a fost stabilit încă monitoringul de supraveghere și operațional pentru evaluarea cauzelor de nerealizare a respectivelor obiective;

— evaluarea mărimii și impactului unei poluări accidentale;

— furnizarea de informații care să servească la stabilirea unor programe de măsuri pentru atingerea obiectivelor de calitate.

Aceste criterii pot conduce la realizarea unor campanii de monitoring intensificate pe o anumită perioadă de timp și pot diferi substanțial de la caz la caz.

(2) Lista preliminară de substanțe relevante este stabilită în anexa nr. 3 la prezentul regulament.

Art. 6. — **Organizarea rețelei de laboratoare pentru monitoringul substanțelor periculoase**

(1) Toate analizele pentru monitorizarea substanțelor periculoase, pentru monitoringul de supraveghere și

operațional, pentru toate subsistemele de monitoring: râuri, lacuri, ape tranzitorii, ape costiere, ape subterane, ape uzate, precum și pentru toate mediile de investigare: apă, sedimente, biocenoză se realizează de către laboratoarele naționale și de către laboratoarele Administrației Naționale „Apele Române” în cadrul activității de monitorizare a substanțelor prioritare/prioritar periculoase în resursele de apă.

(2) Activitatea laboratoarelor Administrației Naționale „Apele Române” se ierarhizează ținându-se cont de numărul, complexitatea și frecvența analizelor efectuate, astfel:

1. Laboratoarele locale, reprezentate de laboratoarele sistemelor de gospodărire a apelor (SGA), vor analiza:

— elementele fizico-chimice generale ale apei;

— elementele biologice ale apei;

— elementele chimice și biologice ale sedimentelor;

— parametrii bacteriologici ai apei;

— evacuările de ape uzate cu conținut de metale grele, în zonele în care există astfel de evacuări.

2. Laboratoarele bazinale, reprezentate de laboratoarele direcțiilor de apă, vor realiza aceleași tipuri de analize pentru ape și sedimente ca și laboratoarele locale, pentru secțiunile localizate numai în județul unde se află sediul direcției de apă. În plus se vor executa analize de: ihtiofaună, metale grele, produse petroliere și alți poluanți toxici sintetici și nesintetici specifici, în funcție de presiunile existente, precum și celelalte analize referitoare la sedimente, care nu se fac de către laboratoarele locale.

3. Laboratoarele bazinale speciale vor executa, în plus față de laboratoarele bazinale, analize de substanțe prioritare/prioritar periculoase din apă, sedimente și biocenoză la nivelul unui grup de bazine hidrografice și vor fi stabilite prin decizia conducerii Administrației Naționale „Apele Române”. Pentru secțiunile din rețeaua TNMN din tronsonul românesc al Dunării, analizele se vor efectua în cadrul Laboratorului Național pentru Ape și direcțiilor apelor Jiu și Dobrogea—Litoral.

Dotarea standard cu echipamente de prelevare și analiză a parametrilor de calitate a apelor în funcție de tipul laboratorului este cea precizată în metodele standard de măsurare și analiză.

(3) Toate laboratoarele Administrației Naționale „Apele Române” vor fi acreditate în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 7. — **Modul de prezentare a datelor**

(1) Pentru modernizarea și dezvoltarea monitoringului calității apelor pentru substanțe prioritare/prioritar periculoase, datele se vor prezenta pe subsisteme, sub formă de tabel și sub forma unor hărți GIS.

(2) Pentru realizarea hărților în format GIS (scara 1:200.000), se vor defini fișiere-format, numite „*shape*”, corespunzătoare straturilor informaționale referitoare la secțiunile de monitorizare.

(3) Secțiunile vor fi reprezentate ca entitate tip „punct”. Secțiunile pentru monitoringul de supraveghere și operațional sunt prezentate în anexa nr. 4 la prezentul regulament.

(4) Modul de prezentare a datelor pentru fiecare subsistem și atributele atașate hărților GIS sunt prezentate în anexa nr. 5 la prezentul regulament.

(5) Pentru subsistemul ape uzate se va realiza un strat de informații/GIS, cu denumirea „*MonitorAU*” (caracterizat de atributele prezentate în anexa nr. 5 la prezentul regulament, tabelul 8).

(6) În completarea tabelelor de atribute se va realiza și un tabel în MS Excel pentru fiecare secțiune din fiecare subsistem și mediu de investigare (precizat în anexa nr. 5 la prezentul regulament, tabelul 9).

Obiective de calitate pentru substanele periculoase

Substanta	Obiectiv de calitate pentru apa ($\mu\text{g/l}$)	Obiectiv de calitate pentru sediment (mg/kg)	Obiectiv de calitate pentru biocenoza (mg/kg)
Cadmiu	1 ¹⁾	Constant ⁴⁾	Constant ²⁾
DDT	0,025 ³⁾	Constant ⁴⁾	Constant ⁵⁾
1,2 –diclor-etan	1		
Drinuri (aldrin, dieldrin, endrin, isodrin)	0,01 ⁶⁾	Constant ⁴⁾	Constant ⁵⁾
Hezaclorbenzen	0,001	Constant ⁴⁾	Constant ⁵⁾
Hexaclorbutadiena	0,5		
Hexaclorciclohexan	0,05 ⁷⁾	Constant ⁴⁾	Constant ⁵⁾
Pentaclorfenol	0,1	Constant ⁴⁾	Constant ⁵⁾
Mercur	0,1	Constant ⁴⁾	Constant ⁹⁾ 0,3 mg/kg ⁸⁾
Tetracloretana	10		
Tetraclormetan	12		
Triclorbenzen	0,4 ¹⁰⁾	Constant ⁴⁾	Constant ⁵⁾
Tricloretena	10		
Triclormetan	12		

1) nu include evacuarile directe, altfel 5 $\mu\text{g/l}$

2) moluste (pe cat posibil *Mytilus edulis*) si pesti

3) pentru izomerul 4,4'- DDT valoarea este 0,01 $\mu\text{g/l}$

4) optional se verifica concentratia "constant" la biocenoza

5) concentratie "constant" in peste si/sau moluste si melci.

6) pentru endrin si isodrin, valoarea este de 0,005 $\mu\text{g/l}$.

7) nu include evacuarile directe, altfel valoarea este de 0,1 $\mu\text{g/l}$: nu se precizeaza izomerul.

8) Se exprima in greutate umeda, la peste.

9) Pentru moluste si pesti (optional pentru sedimente)

10) Se aplica la numarul total al celor 3 triclorbenzeni, altfel pentru 1,2,4 - triclorbenzen valoarea este de 0,1 $\mu\text{g/l}$

Lista preliminară de substanțe prioritare/prioritar periculoase nerelevante pentru apele din România

Nr.	Substanța
1	Fluoruri
2	Benzidina
3	Clorura de benzil
4	Bisfenol A
5	Clordan
6	Acid cloroacetic
7	Compusi dibutil stanici
8	Metoxiclor
9	Mevinfos
10	Dimetoat
11	Fosalon
12	Sec-butilazin
13	Seleniu
14	Argint
15	Sulfuri
16	Compusi tetrabutilstanici
17	Isoproturon
18	Compusi trifenil stanici

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

**LISTA PRELIMINARĂ
de substanțe prioritare/prioritar periculoase relevante**

1. Lista de substanțe din anexa nr. 7 la Programul de acțiune pentru reducerea poluării mediului acvatic și a apelor subterane, cauzată de evacuarea unor substanțe periculoase, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2002;

2. lista de substanțe din inventarul calitativ al emisiilor din anul 2002, prevăzută în anexa nr. 6 la regulament;

3. lista de substanțe prioritare/prioritar periculoase din anexa nr. 3 la programul prevăzut la pct. 1, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2002;

4. alte substanțe prezente în apele de suprafață în Sistemul Național de Supraveghere a Calității Apelor, începând cu anul 1995.

Substanțele din aceste liste sunt considerate relevante fie din datele de emisie (relevanță bazată pe emisie), fie din datele de concentrații în mediu (relevanță bazată pe calitate), astfel:

1. Evaluarea relevanței bazate pe emisie (factorul de evaluare bazat pe concentrațiile emisiilor) pentru:

— produsele pentru protecția plantelor: sunt selectate dacă utilizarea lor anuală depășește valoarea limită de prag de 10 t/an pentru erbicide și fungicide sau 1 t/an pentru insecticide și dacă utilizarea acestor substanțe, în cel mai defavorabil scenariu, conduce la un impact semnificativ asupra calității apei, respectiv prin depășirea valorii PNEC (concentrația prognozată ca fiind fără efect asupra mediului acvatic);

— alți poluanți: se selectează dintre substanțele declarate de către unitățile industriale ca fiind utilizate, produse, stocate, comercializate în cadrul prevederilor Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 501/2003 privind aprobarea Regulamentului pentru întocmirea inventarului inițial al surselor de poluare pentru mediul acvatic și apele subterane.

2. Evaluarea relevanței bazate pe calitate (factorul de evaluare bazat pe concentrațiile din mediu) se realizează pe baza:

— datelor de concentrații ale substanțelor în apele de suprafață (din ultimii 5 ani);

— datelor despre valoarea PNEC din evaluările de risc efectuate sau din COMMPS — Schema combinată de stabilire a priorității pe baza monitorizării și a modelării — pentru substanțele prioritare;

— celei mai mici valori din bazele de date cu obiectivele de calitate naționale sau internaționale, dacă nu există date PNEC sau COMMPS.

Evaluarea relevanței se va micșora cu un factor de reducere egal cu 10 pentru stațiile de monitorizare de pe Dunăre.

Dacă pentru o substanță anume factorul de relevanță calculat reprezintă o valoare mai mică decât limita de detecție a respectivei metode analitice, atunci respectiva limită de detecție se consideră factor de relevanță.

Factorul de evaluare se compară cu datele de monitoring astfel:

— pentru fiecare stație de monitoring se calculează valoarea mediei aritmetice a tuturor datelor de monitoring individuale, ținându-se cont de faptul că valorile individuale situate între limita de detecție analitică și limita de determinare cantitativă se iau ca jumătatea valorii limitei de determinare cantitativă, iar valorile individuale aflate sub limita de detecție se iau ca valoare „zero“;

— valoarea concentrației medii astfel calculată se compară cu factorul de evaluare a unei secțiuni de monitoring și, dacă este mai mare decât respectivul factor de evaluare, substanța este declarată substanță relevantă.

Substanțele individuale la care nu se poate calcula relevanța în modul descris mai sus sunt evaluate pe baza studiilor de toxicologie acvatică globală, executate de laboratoarele naționale de referință pentru analize de toxicologie acvatică, prezăvute în Ordinul ministrului apelor și protecției mediului nr. 370/2003 privind activitățile și sistemul de autorizare a laboratoarelor de mediu.

I. STATIILE DE MONITORIZARE A CALITATII APEI RAURILOR DIN ROMANIA

Nr. crt. tot.	Nr. crt. b.h.	Cursul de apa	Statia (sectiunea) de control	Tipul statiei
1	2	3	4	
I. Bazinul hidrografic TISA				
1	1	Tisa	Valea Viseului	R
2	2	Viseu	Poiana Borsa	B
3	3	Tisa	Teceu Mic	R
4	4	Tur	Turulung	R
II. Bazinul hidrografic SOMES				
5	1	Somesul Mare	Valea Mare (am. Rodna)	B
6	2	Bistrita	Colibita (aval acumulare)	B
7	3	Bistrita	Sarata (aval Bistrita)	R
8	4	Somesul Mare	Beclean	R
9	5	Somesul Mic	Cluj	R
10	6	Somesul Mic	Salatiu	R
11	7	Somes	Rastoci	R
12	8	Sasar	Baia Mare	R
13	9	Lapus	Busag	R
14	10	Somes	Cicârlau	R
15	11	Somes	Oar (frontiera)	F
16	12	Crasna	Berveni	R
III. Bazinul hidrografic CRISURI				
17	1	Crisul Alb	Criscior	B
18	2	Crisul Alb	Varsand	R
19	3	Crisul Negru	amonte Vascau	B
20	4	Crisul Negru	Zerind	R
21	5	Crisul Repede	aval Alesd	R
22	6	Crisul Repede	Cheresig	F
23	7	Barcau	Parhida	R

*) Anexa nr. 4 este reprodusă în facsimil.

IV. Bazinul hidrografic MURES-ARANCA				
24	1	Mures	Izvoru Mures	B
25	2	Mures	Ungheni	R
26	3	Aries	amonte Baia de Aries	R
27	4	Aries	Gligoresti	R
28	5	Târnava Mare	amonte acumulare Zetea	B
29	6	Târnava Mare	amonte Blaj	R
30	7	Târnava Mica	Baluseri	R
31	8	Târnava Mica	Petrisat	R
32	9	Târnave	Mihalt	R
33	10	Mures	Alba Iulia	R
34	11	Sebes	Gâlceag	B
35	12	Sebes	Oarda (am.confl.Mures)	R
36	13	Strei	Petreni	R
37	14	Cerna	Sântuhalm	R
38	15	Mures	Branisca	R
39	16	Mures	Nadlac	F
V. Bazinul hidrografic BEGA-TIMIS				
40	1	Bega	Luncani	B
41	2	Bega	Otelec	R
42	3	Bega Veche	Cenei	F
43	4	Timis	amonte Caransebes	R
44	5	Timis	Graniceri	R
45	6	Bârzava	Moniom	R
46	7	Bârzava	Partos	R
47	8	Caras	Varadia	R
VI. Bazinul hidrografic JIU				
48	1	Jiul de Vest	Câmpu lui Neag	B
49	2	Jiul de Est	amonte Cimpa (Rascoala)	B
50	3	Jiu	am. confl. Sadu	R
51	4	Jiu	Podari	R
52	5	Jiu	Zaval	F

VII. Bazinul hidrografic OLT				
53	1	Olt	amonte Balan	B
54	2	Olt	Ilieni	R
55	3	Râul Negru	Chichis	R
56	4	Ghimbasel	amonte Râsnov	B
57	5	Ghimbasel	aval Bod (am.confl.Olt)	R
58	6	Bârsa	am.confl.Olt	R
59	7	Olt	Feldioara	R
60	8	Olt	Cârta (Arpas)	R
61	9	Cibin	Mohu (amonte Sibiu)	R
62	10	Cibin	aval Talmaciu	R
63	11	Olt	Câineni	R
64	12	Lotru	Gura Lotrioarei	B
65	13	Olt	Dragasani	R
66	14	Oltet	Falcoiu	R
67	15	Olt	Izbiceni	F
VIII. Bazinul hidrografic VEDEA				
68	1	Vedea	Buzesti	R
69	2	Vedea	am.confl.Dunare	F
IX. Bazinul hidrografic ARGES				
70	1	Arges	Capatâneni	B
71	2	Râul Doamnei	Bahna Rusului	B
72	3	Râul Doamnei	Ciumesti	R
73	4	Arges	Cateasca	R
74	5	Arges	Malu Spart	R
75	6	Dâmbovnic	Uesti	R
76	7	Neajlov	Comana	R
77	8	Sabar	Vidra	R
78	9	Dâmbovita	Podu Dâmbovitei	B
79	10	Dâmbovita	Dragomiresti	R
80	11	Dâmbovita	Budesti	R
81	12	Arges	Clatesti	F
X. Bazinul hidrografic IALOMITA				
82	1	Ialomita	Moroieni	B
83	2	Prahova	Prahova (Tinosu)	R
84	3	Teleajen	Moara Domneasca	R
85	4	Prahova	Adâncata	R
86	5	Ialomita	Cosereni	R
87	6	Ialomita	Tandarei	F

XI. Bazinul hidrografic SIRET				
88	1	Siret	pod Siret	F
89	2	Suceava	Brodina	B
90	3	Suceava	Liteni	R
91	4	Siret	Lespezi	R
92	5	Siret	Dragesti	R
93	6	Bistrita	Cârlibaba	B
94	7	Bistrita	Frunzeni	R
95	8	Bistrita	amonte lac agrement Bacau	R
96	9	Siret	Galbeni (Racatau)	R
97	10	Trotus	Ghimes-Faget	R
98	11	Trotus	Adjud	R
99	12	Siret	Cosmesti	R
100	13	Bârlad	Bacesti	R
101	14	Bârlad	amonte Vaslui	R
102	15	Vasluiet	av.Vaslui (Muntanii de Jos)	R
103	16	Bârlad	amonte Bârlad	R
104	17	Bârlad	Umbraresti	R
105	18	Putna	Botârlau	R
106	19	Râmnicu Sarat	Maicanesti	R
107	20	Buzau	Vama Buzaului	B
108	21	Buzau	amonte municipiul Buzau	R
109	22	Buzau	Racovita	R
110	23	Siret	Sendreni	F
XII. Bazinul hidrografic Prut				
111	1	Prut	Darabani	F
112	2	Baseu	Stefanesti	R
113	3	Sitna	amonte Leorda	B
114	4	Sitna	Todireni	R
115	5	Jijia	Victoria	R
116	6	Bahlui	Holboca	R
117	7	Jijia	Chiperesti	R
118	8	Prut	Drânceni	R
119	9	Prut	Sivita	F
XIII. Bazinul hidrografic Dunare				
120	1	Dunare	Bazias	F
121	2	Dunare	Pristol - Novo Selo	R
122	3	Dunare	amonte Oltenita	R
123	4	Dunare	Chiciu - Silistra	R
124	5	Dunare	Grindu - Reni	F
125	6	Dunare	Periprava - Vâlcov	R
126	7	Dunare	amonte Sulina	R

Legenda**B - referinta****R - reprezentative****F - flux**

II. SECTIUNILE MONITORIZATE PENTRU CALITATEA APEI LACURILOR DIN ROMANIA

Nr. crt. tot.	Nr. crt. B. h.	Natura lacului	Cursul de apa	Lacul	Tipul
0	1	2	3	4	5
Bazinul Hidrografic SOMES -TISA					
1	1	Artificial	Raul Tur	Calinești-Oaş	R
2	2	Artificial	Raul Bistrita	Colibița	B
3	3	Artificial	Raul Firiza	Strâmtori	R
4	4	Artificial	Raul Crasna	Vâlșoț	R
Bazinul Hidrografic MURES					
5	1	Artificial	Raul Cusmed	Bezid	R
6	2	Artificial	Raul Cerna	Teliuc (Cinciș)	R
7	3	Artificial	Raul Mare	Hateg	R
Bazinul Hidrografic BEGA-TIMIS					
8	1	Artificial	Raul Gladna	Surduc	R
9	2	Artificial	Raul Barzava	Secu	R
Bazinul Hidrografic NERA-CERNA					
10	1	Artificial	Raul Cerna	Valea lui Iovan	B
Bazinul Hidrografic Olt					
11	1	Artificial	Raul Frumoasa	Frumoasa	R
12	2	Artificial	Raul Tarlung	Săcele	R
13	3	Artificial	Raul Cibin	Gura Râului	R
14	4	Artificial	Raul Lotru	Vidra	B
Bazinul Hidrografic Arges-Vedea					
15	1	Artificial	Raul Argeș	Vidraru	B
16	2	Artificial	Raul Argeș	Budeasa	R
17	3	Artificial	Raul Argeș	Golesti	R
18	4	Artificial	Raul Ilfov	Grădinari	R
19	5	Artificial	Raul Dambovită	Văcărești	R
Bazinul Hidrografic Ialomita					
20	1	Natural	Raul Ialomița	Snagov	R
21	2	Natural	Raul Ialomița	Caldarusani	R
22	3	Artificial	Raul Ialomita	Pucioasa	R
23	4	Artificial	Raul Doftana	Paltinu	B
24	5	Artificial	Raul Ialomița	Dridu	R
25	6	Artificial	Raul Teleajen	Maneciu	R
Bazinul Hidrografic Siret					
26	1	Artificial	Raul Siret	Rogojești	R

27	2	Artificial	Raul Siret	Bucecea	R
28	3	Artificial	Raul Siret	Galbeni	R
29	4	Artificial	Raul Dragomirna	Dragomirna	R
30	5	Artificial	Raul Bistrița	Izvorul Muntelui	B
31	6	Artificial	Raul Uz	Poiana Uzului	R
32	7	Artificial	Raul Stavnic (Durduc)	Căzănești	R
33	8	Artificial	Raul Racova	Pușcași	R
34	9	Artificial	Raul Vasluiet	Solesti	R
35	10	Artificial	Raul Simila	Râpa Albastră	R
36	11	Artificial	Raul Tutova	Cuibul Vulturilor	R
37	12	Artificial	Raul Buzau	Siriu	R
Bazinul Hidrografic Prut					
38	1	Artificial	Raul Prut	Stâncă Costești	R
39	2	Artificial	Raul Bașeu	Negreni	R
40	3	Artificial	Raul Podrriga	Mileanca	R
41	4	Artificial	Raul Sitna	Drăcșani	R
42	5	Artificial	Raul Miletin	Hălțeni	R
43	6	Artificial	Raul Bahlui	Tansa	R
Bazinul Hidrografic Dunare					
44	1	Natural	Fluviul Dunarea	Razelm	R
45	2	Natural	Fluviul Dunarea	Sinoe	R
46	3	Artificial	Raul Mostiștea	Frășinet	R
47	4	Artificial	Raul Mostiștea	Iezer	R
Bazinul Hidrografic Litoral					
48	1	Natural	Delta Dunarii – Bazinul Marii- Negre	Tașaul	R
49	2	Natural	Delta Dunarii – Bazinul Marii- Negre	Siutghiol	R
50	3	Natural	Delta Dunarii – Bazinul Marii- Negre	Nunțași	R

Legenda:

B – referinta

R - reprezentative

Tabelul 1 - Sectiuni de monitorizare a apelor de suprafata

Atribut	Domeniu/ Nume	Definitie	Tip	Lungime	Restrictii
Forma	FORMA		Geometrie (puncte)		
Nume	NUME	Nume folosit local	Serie	100	Obligatori
Codul corp apa	BDY_CD	Codul unic al corpului de apa care se monitorizeaza	Serie	24	Obligatori. Vezi ghid-gis:codificarea Rauri/Lacuri/Ape tranzitorii
Cod European	EU_CD	Codul unic al sectiunii la nivel european	Serie	24	Obligatori. Vezi ghid-gis.
Cod Stat membru	MS_CD	Cod unic al sectiunii la nivel de de stat	Serie	22	Obligatori. Vezi ghid-gis.
Localizare	LOCALIZA RE	Denumire receptor/poziti a	Serie	50	Obligatori Se precizeaza: Nume receptor/pozitia
Directie de Apa	D_A	Nume Directie de Apa	Text	15	Obligatori Ex: Somes-Tisa
Subsistem	SUBSISTE M	Domeniul monitorizat	Serie	3	Obligatori Se precizeaza: R – rauri L – lacuri AT – ape tranzitorii AC – ape costiere
Mediu de investigatie	MEDINVES T	Mediul de investigare	Serie	1	Obligatori Se precizeaza: A-apa S-sedimente B-biocenoza
Tip sectiune	TIP_SECT		Text	2	Obligatori Se precizeaza: E=existent P=propus EP= sectiune propusa, dar deja existenta in cadrul SNMCA
Directive/ Conventii	DIR_CONV		Serie	20	Obligatori Se precizeaza: - Nr. Directivei (ex: 75/440/EEC) - Numele conventiei (ex: CD – Conventia Dunarii, CMN – Conventia Marii Negre)

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

						- EUROWATERNET
Data completarii	INS_CAND	Momentul introducerii datelor	Data	YYYYMMDD		Obligatori
Completat de	INS_CINE	Acronimul operatorului	Serie	15		Obligatori
Adancime	ADANCIME	Adancimea in metri	Numar	4		Obligatori, numai
Drinking	DE BAUT	Tip sectiune	Serie	1		Obligatori {Y,N}
Investigatie	INVEST	Tip sectiune	Serie	1		Obligatori {Y,N}
Operational	OPERAT	Tip sectiune	Serie	1		Obligatori {Y,N}
Habitat	HABITAT	Tip sectiune	Serie	1		Obligatori {Y,N}
Supraveghere	SUPRAVEG	Tip sectiune	Serie	1		Obligatori {Y,N}
Referinta	REFERINTA	Tip sectiune	Serie	1		Obligatori {Y,N}

Tabelul 2 - Sectiuni de monitorizare a corpurilor de apa

Atribut	Domeniu/Nume	Definitie	Tip	Lungime	Restrictii
SW Statie Cod	SWSTN_CD	Cod de monitorizare a apelor de suprafata	Serie	24	Obligatori. Vezi ghid-GIS: statii de monitoring de suprafata
RW Cod Corp	RWBODY_CD	Codul corpului de apa de suprafata-raucare se monitorizeaza	Serie	24	Obligatori. Vezi ghid-GIS:

Tabelul 3 - Sectiuni de monitorizare a lacurilor

Atribut	Domeniu/Nume	Definitie	Tip	Lungime	Restrictii
SWStatie Cod	SWSTN_CD	Cod de monitorizare a apelor de suprafata	Serie	24	Obligatori. Vezi ghid-gis: statii de monitoring
LW Cod Corp	LWBODY_CD	Codul corpului de apa de suprafata-lacare se monitorizeaza	Serie	24	Obligatori. Vezi ghid-gis: corp de apa de lac

Tabelul 4 - Sectiuni de monitorizare a apelor de tranzitie

Atribut	Domeniu/Nume	Definitie	Tip	Lungime	Restrictii
SW Statie	Cod SWSTN_CD	Cod sectiune de monitorizare a apelor de suprafata	Serie	24	Obligatoriou. Vezi ghid-gis: SurfaceMonitoring Station
TW Cod Corp	TWBODY_CD	Codul corpului de apa de sprafata-tranzitorie-care se monitorizeaza	Serie	24	Obligatoriou. Vezi ghid-gis: Apa de Tranzitie

Tabelul 5 - Sectiuni de monitorizare a apelor costiere

Atribut	Domeniu/Nume	Definitie	Tip	Lungime	Restrictii
SW Statie	Cod SWSTN_CD	Cod sectiune de monitorizare a apelor de suprafata	Serie	24	Obligatoriou. Vezi ghid-gis: statii de monitoring
TW Cod Corp	TWBODY_CD	Codul corpului de apa de sprafata-apa costiera- care se monitorizeaza	Serie	24	Obligatoriou. Vezi ghid-gis: ape de coasta

Tabelul 6 - Sectiuni de monitorizare a apelor subterane

Atribut	Domeniu/Nume	Definitie	Tip	Lungime	Restrictii
Shape	FORMAT		Geometrie (puncte)		
Nume	NUME	Nume folosit local	Serie	100	Obligatoriou
Cod European	EU_CD	Codul unic al sectiunii la nivel european	Serie	24	Obligatoriou Vezi ghid-gis.
Cod membru	Stat MS_CD	Cod unic al sectiunii la nivel de de stat	Serie	22	Obligatoriou Vezi ghid-gis.
Localizare	LOCALIZARE	denumirea stratului acvifer	Serie	25	Obligatoriou Ex: Fratesti
Directie Apa	de D_A	Nume Directie de Apa	Serie	15	Obligatoriou Ex: Somes-Tisa
Subsistem	SUBSISTEM	Domeniul monitorizat	Serie	3	Obligatoriou Se precizeaza: AS-Ape subterane
Tip sectiune	TIP_SECT		Serie	2	Obligatoriou Se precizeaza:

Directive/ Conventii	DIR_CONV		Serie	20	E=existent P=propus EP= sectiune propusa, dar deja existenta in cadrul SNMCA Obligatori Se precizeaza: - Nr. Directivei (ex: 80/68/EEC) - Numele conventiei (ex: CD – Conventia Dunarii - EUROWATERNET Obligatori
Data completare	INS_CAND	Momentul introduceri datelor	Data	YYYYMM DD	
Completat de	INS_CINE	Acronimul operatorului	Serie	15	Obligatori
Nivel	NIVEL	Tip sectiune	Serie	1	Obligatori {Y,N}
Operational	OPERAT	Tip sectiune	Serie	1	Obligatori {Y,N}
Supraveghere	SUPRAVEG	Tip sectiune	Serie	1	Obligatori {Y,N}
Adancime	ADANCIME	Adancime in metri	Numar	4	Obligatori

Tabelul 7 - Sectiuni de monitorizare a apelor subterane

Atribut	Domeniu/Nume	Definitie	Tip	Lungime	Restrictii
GW Cod Statie	GWSTN_CD	Cod sectiune de monitorizare a apelor de suprafata	Serie	24	Obligatori. Vezi ghid-gis: statii de monitoring
GW Cod Corp	GWBODY_CD	Codul corpului de apa subterana care se monitorizeaz a	Serie	24	Obligatori. Vezi ghid-gis: corp de apa subterana

NOTA: Atributele boldate sunt cerinte pentru sistemul de raportare la UE, exprimate in limbajul corespunzator.

Tabel 8 - Sectiuni de monitorizare a apelor uzate

<i>Tip date</i>	<i>Nume atribut</i>	<i>Lungime camp</i>	<i>Semnificatie/Observatie</i>
	FID		Identificator GIS (apare implicit)
Entitate	Punct		Entitate – punct
Indicator numeric	ID		Numarul de ordine al inregistrarii in tabela de atribute (dupa receptor – in

				ordine alfabetica)
Denumire evacuare	NUME	Text, caractere	50	Numele sectiunii/evacuarii (Ex. : Electronica, colector 2)
Cod European	EU_CD	Text, caractere	24	Codul unic al sectiunii la nivel european Vezi ghid-gis
Cod stat membru	MS_CD	Text, caractere	22	Codul unic al sectiunii la nivel de stat Vezi ghid-gis
Nume agent economic	UTILIZATOR	Text, caractere	50	Se precizeaza numele utilizatorului de apa (Ex. S.C. ELECTRONICA S.A.)
Localitate	LOCALIT	Text, caractere	30	Se precizeaza numele localitatii (Ex.: Bucuresti)
Judet	JUDET	Text, caractere	20	Se precizeaza numele judetului (Ex.: Giurgiu)
Directie de Ape	D_A	Text, caractere	20	Se precizeaza denumirea Directiei de Apa
Subsistem	SUBSISTEM	Text, 2 caractere		Se precizeaza: AU- Ape uzate
Receptor/rau-lac	RECEPTOR	Text, caractere	20	Numele receptorului in care se evacueaza apa uzata (ex.: Siret)
Cod corp de apa receptor	WBODY_CD	Text, caractere	24	Codul corpului de apa in care se evacueaza Vezi ghid-gis
Identificator cadastral	ID_CADASTR	Text, caractere	20	
Debit evacuat/autorizat	DEBIT_E_A	Text, caractere	15	Unitatea de masura utilizata este l/s (Ex.: 48/50)
Tip sectiune	TIP_SECT	Text, 2 caractere		Se precizeaza: E=existent P=propus EP= sectiune propusa, dar deja monitorizata

NOTA: Se vor folosi datele din formatul EVACUARI, dupa cum urmeaza:

NAME corespunde Denumire evacuare

UTILIZATOR corespunde cu Nume agent ec.

LOCALIT corespunde cu Localitate

D_A corespunde cu B.H.

RECEPTOR corespunde cu Curs de apa-evacuare

ID CADASTR corepunde cu Identificator cadastral

Tabelul 9 – Sectiuni de monitorizare si parametrii de calitate ai apelor

Nr. crt.	Name	Subsistem	Mediu de investigare	Parametrii/ Indicatorii analizati	Frecventa

Pentru completarea tabelului nr. 9 se recomanda urmatoarele simboluri:

Name: Numele sectiunii (a se completa identic cu tabelele prezentate anterior)

Subsistem:

R – rauri

L – lacuri

AT – ape tranzitorii

AC – ape costiere

AS – ape subterane

AU – ape uzate

Mediul de investigare:

A-apa

S-sedimente,

MS-materii in suspensie

B-biocenoza

Parametrii/indicatorii analizati – se va preciza pachetele standard de analize, precum si alte substante caracteristice in sectiune functie de presiunile existente:

B-biologici (ex.: B: Fitoplancton: abundenta, diversitate, biomasa)

Ba-bacteriologici (ex. Ba: coliformi totali, coliformi fecali)

HM-hidromorfologici (ex.: HM: debit, nivel, viteza)

FC- fizico-chimici generali (ex.: FC: pH, temperatura, azot total)

PS-poluanti specifici bazinului hidrografic (ex.: PS: fenoli, cianuri, nichel)

SP-substante prioritare/prioritar periculoase (ex.: SP: atrazin, plumb, diuron)

Frecventa de monitoring (ex.: 12/an; 1/an; 1/3 ani)

Substante relevante din inventarul emisiilor din 2002

SUBSTANTA	% prezente in inventarul emisiilor
Triclorbenzeni	7,46
Benzeni si derivati	65,67
Difenil eter	7,46
2 etilhexil diftalat	19
PAH	42
naftalina	45
antracen	19
Ftalati si derivati	73
triazine	10
1,2,4 triclorbenzen	15
Nonil fenoli	3
Ni si compusi	1,5
Furan si derivati	33
1,2 - dicloretan	6
difenili	27
1,3,5 trioxan	3
Nonil - amide	1,5
triclormetan	5
fenoli	39
Gama-HCH(lindan)	9
Alfa HCH, Beta HCH	4,5
Amine si derivati	13
diclorbenzen	13
dioxani	6
caprolactam	7,5
naftodifuran	3
acetamida	6
carbonitril	1,5
2-etilanilina	4,5
3-ciano-4-metil	9
1,3 dibromo - propan	4,5

*) Anexa nr. 6 este reprodusă în facsimil.

DECIZII ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE**referitoare la stabilirea sancțiunilor pentru încălcarea prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996 de către INTERAMERICAN Romania Insurance Company – S.A.**

Comisia Consiliului Concurenței

I. În baza:

1. Decretului nr. 1.075 din 21 decembrie 2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 bis din 25 martie 1997, cu modificările și completările ulterioare;
4. Regulamentului pentru aplicarea prevederilor art. 5 și 6 din Legea concurenței nr. 21/1996 privind practicile anticoncurențiale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 bis din 9 iunie 1997;
5. Instrucțiunilor cu privire la definirea pieței relevante în scopul stabilirii părții substanțiale de piață, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 57 bis din 4 aprilie 1997;
6. Investigației declanșate în Dosarul RS-171 din 22 iunie 2000, prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 59 din 19 iulie 2000;
7. Prevederilor Deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. 317 din 14 iulie 2003, prin care s-a finalizat investigația;
8. Ordinului președintelui Consiliului Concurenței nr. 142 din 15 iulie 2003, prin care s-a stabilit componența Comisiei care va decide cuantumul amenzilor aplicate pentru practicile anticoncurențiale săvârșite de către 12 societăți de asigurare, prin încheierea unei înțelegeri privind stabilirea nivelului minim al primelor de asigurare pentru asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (asigurare tip Carte Verde);
9. Procesului-verbal nr. V₂–1.463 din 30 iulie 2003,

II. Având în vedere:

1. Decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. 317 din 14 iulie 2003.

1.1. Prin această decizie Plenul Consiliului Concurenței a stabilit că societățile de asigurări: Societatea Comercială Asigurarea Românească ASIROM – S.A. (denumită în continuare *ASIROM*)¹⁾, Societatea de Asigurare Reasigurare ASTRA – S.A. (denumită în continuare *ASTRA*)²⁾, Societatea Comercială METROPOL – Compania Internațională de Asigurări și Reasigurări – S.A. (denumită în continuare *METROPOL*)³⁾, Societatea de Asigurare Reasigurare ARDAF – S.A. (denumită în continuare *ARDAF*)⁴⁾, Societatea Comercială ALLIANZ ȚIRIAC Asigurări – S.A. (denumită în continuare *ALLIANZ*)⁵⁾, Societatea de Asigurare Reasigurare OMNIASIG – S.A. (denumită în continuare *OMNIASIG*)⁶⁾, Grupul de Asigurări Român GRUP AS – S.A. (denumit în continuare *GRUP AS*)⁷⁾, Societatea de Asigurare UNITA – S.A. (denumită în continuare *UNITA*)⁸⁾ și Societatea Comercială Asigurare Reasigurare AGI ROMÂNIA – S.A. (denumită în continuare *AGI ROMANIA*)⁹⁾, INTERAMERICAN ROMANIA INSURANCE – S.A. (denumită în continuare *INTERAMERICAN*)¹⁰⁾, ASITRANS – S.A. Asigurări Reasigurări (denumită în continuare *ASITRANS*)¹¹⁾ și ASA Asigurări ATCLASSIB – S.A. (denumită în continuare *ATCLASSIB*)¹²⁾ se fac vinovate de încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței nr. 21/1996 prin încheierea și/sau punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea – în cadrul Biroului Asigurătorilor din România (denumit în continuare *BAAR* – a unor niveluri minime de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (Carte Verde).

1.2. La data de 20 mai 1999, la sediul BAAR¹³⁾ a fost organizată întâlnirea reprezentanților următoarelor societăți de asigurări: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMANIA. Această întâlnire a avut ca scop analizarea nivelului primei pentru asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (denumită în continuare *asigurare tip Carte Verde*).

După analizarea propunerilor concrete avansate de către participanți, aceștia au hotărât ca BAAR „să recomande societăților de asigurare un nivel minim al primelor de asigurare, care să fie avut în vedere de către societățile de asigurare la stabilirea primelor ce vor fi practicate începând cu data de 15 iunie 1999 ora 0,00“, nivel majorat față de cel practicat la acea dată. Această hotărâre, incluzând și nivelul minim recomandat al primelor de asigurare, a fost transmisă de către BAAR, prin Circulara nr. 5.067 din 24 mai 1999, către „toți membrii BAAR autorizați să elibereze documente internaționale de asigurare – Carte Verde“.

¹⁾ Sediul social: bd. Carol I nr. 31–33, sectorul 2, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/304/1991.

²⁾ Sediul social: str. Pușkin nr. 1, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/305/1991.

³⁾ Sediul social: bd. Dimitrie Cantemir nr. 1, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/12428/1991.

⁴⁾ Sediul social: str. Samuil Micu nr. 7, Cluj-Napoca, județul Cluj; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J12/4169/1992.

⁵⁾ Sediul social: str. Căderea Bastiliei nr. 80–84, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/15882/1994.

⁶⁾ Sediul social: alea Alexandru nr. 48, sectorul 1, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/8364/1994.

⁷⁾ Sediul social: Bd. Unirii nr. 67, bl. G2A, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/6961/1995.

⁸⁾ Sediul social: str. Ofcea nr. 9, Timișoara, județul Timiș; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J35/21/1991.

⁹⁾ Sediul social: bd. Mircea Vodă nr. 34, bl. M1, et. 2, sectorul 3, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/10595/1995.

¹⁰⁾ Sediul social: șos. Cotroceni nr. 20, sectorul 6, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/15656/1994.

¹¹⁾ Sediul social: str. Gramont nr. 8, sectorul 4, București; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J40/2241/1994.

¹²⁾ Sediul social: str. Noica bl. 4, ap. 20, sc. b, et. 4, Sibiu, județul Sibiu; nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J32/1053/1996.

¹³⁾ Sediul social: șos. Ștefan cel Mare nr. 30, bl. 26, sc. A, et. 6, ap. 16, sectorul 2, București.

1.3. La data de 22 iunie 1999, în ședința Comitetului de direcție al BAAR, s-a hotărât ca „nivelul minim de prime la asigurarea de răspundere civilă auto, stabilit în ședința din 20 mai 1999, să se aplice începând cu data de 15 iulie 1999, ora 0,00, și nu din 15 iunie 1999“; această hotărâre a fost transmisă membrilor BAAR prin Circulara BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999.

1.4. Transmiterea de către BAAR a hotărârii luate de către reprezentanții celor 9 societăți de asigurare a făcut ca aceste niveluri minime „recomandate“ ale primelor să capete caracter de „obligații“ pentru toate societățile de asigurare membre BAAR, care erau autorizate să practice asigurarea tip Carte Verde. Prin urmare, societățile de asigurare autorizate să elibereze documente de asigurare internațională tip Carte Verde au considerat că aceste niveluri minime „recomandate“ ale primelor au un caracter obligatoriu și le-au aplicat în consecință. Cu titlu exemplificativ, la data de 25 octombrie 2001 societatea de asigurări ASTRA a menționat¹⁴⁾ că „prima de asigurare practică de ASTRA privind asigurarea de răspundere civilă pentru autovehicule cu valabilitate în afara teritoriului României este de 45 USD [...]. Primele sunt fixe, nenegociabile și sunt practicate de toate societățile de asigurare printr-o convenție ce a fost agreată în cadrul BAAR“; în același sens, societatea UNITA¹⁵⁾ a precizat: „societatea UNITA a înțeles să se alinieze acestor tarife minimale“. De asemenea, conform celor declarate de către Societatea ASIROM¹⁶⁾, „prima de asigurare pentru asigurarea tip Carte Verde pentru o perioadă de 15 zile, pentru autoturisme, este de 45 USD“.

1.5. Aplicarea de către societățile de asigurare a nivelurilor minime „recomandate“ ca fiind obligatorii rezultă și din adresele înaintate BAAR de către unii dintre membrii săi privind nerespectarea, de către alte societăți de asigurare membre BAAR, a nivelurilor minime „recomandate“. Cu titlu exemplificativ, la data de 22 iulie 1999¹⁷⁾, UNITA a înștiințat BAAR că ASTRA — Sucursala Arad nu a respectat hotărârea Comitetului de direcție al BAAR din data de 22 iunie 1999, referitoare la stabilirea nivelului minim al primelor la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României. De asemenea, la data de 19 august 1999¹⁸⁾ ASIT aduce la cunoștință BAAR că „ASIT a respectat și continuă să respecte întocmai tariful minimal recomandat de BAAR prin Circulara nr. 5.813 din 28 iunie 1999. Din păcate, am constatat că nu toți membrii înțeleg să respecte recomandările BAAR, deși reprezentanții societăților autorizate de acesta să elibereze documente de asigurare Carte Verde au fost în unanimitate de acord cu acest tarif în ședința din 20 mai 1999 [...]. Societatea noastră a considerat că atât conducerea, cât și membrii BAAR trebuie să înțeleagă consecințele grave pe care le-ar putea avea o practică greșită de vânzare a documentelor de asigurare Carte Verde la prețuri de dumping [...] avându-se în vedere principiul solidarității între societățile membre BAAR“.

1.6. Ca urmare a informațiilor primite de către BAAR cu privire la nerespectarea de către unii dintre membrii săi a acestor niveluri minime, în ședința din data de 3 septembrie 1999 Adunarea generală extraordinară a membrilor BAAR a hotărât că se vor sancționa societățile de asigurare care nu vor respecta nivelurile minime „recomandate“, acțuând prin această măsură punitivă caracterul lor obligatoriu, și nu de „recomandare“, știut fiind faptul că nu se poate sancționa nerespectarea unei „recomandări“, ci numai a unei obligații asumate. Astfel, potrivit rezoluției Adunării generale extraordinare BAAR, începând cu data de 20 septembrie 1999, ora 0,00, s-a decis „să se respecte cu strictețe Circulara BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999 cu referire la recomandarea privind tariful minimal de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României [...] nerespectarea acesteia poate atrage chiar retragerea dreptului societății dumneavoastră de a elibera documente internaționale de asigurare Carte Verde“. Această rezoluție a Adunării generale extraordinare BAAR a fost transmisă membrilor BAAR prin Circulara BAAR nr. 8.165 din 10 septembrie 1999.

1.7. Înțelegerea intervenită în cadrul BAAR între societățile membre BAAR, având ca obiect fixarea în mod concertat a nivelului minim de prime pentru asigurarea tip Carte Verde, a avut ca efect majorarea primelor de asigurare cu aproximativ 10 USD. Totodată fixarea acestor niveluri minime ale primelor a avut ca efect eliminarea concurenței pe piața relevantă și prejudicierea consumatorilor, deoarece, începând cu momentul aplicării acestora, consumatorul a fost privat astfel de posibilitatea de a alege, societățile autorizate practicând aceleași niveluri de prime, mai mari decât cele practicate anterior.

1.8. La momentul încheierii înțelegerii, 26 de societăți de asigurări de autovehicule erau membre BAAR, dintre acestea 9 fiind autorizate să practice asigurarea tip Carte Verde, și anume: ASIROM, UNITA, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, METROPOL, ASTRA și AGI ROMANIA. Începând cu data de 1 decembrie 1999, au mai fost autorizate să practice această categorie de asigurări și societățile: INTERAMERICAN (1 decembrie 1999—18 februarie 2002), Asigurare-Reasigurare „INDUSTRIILOR ARGES“ — S.A.¹⁹⁾ — denumită în continuare ASIRAG (1 iunie 2000), ASITRANS (1 ianuarie 2001) și ATLASSIB (1 iulie 2001). Cu excepția societății ASIRAG, celelalte 3 societăți de asigurări, autorizate ulterior să practice asigurarea tip Carte Verde, deși nu s-au numărat printre inițiatorii înțelegerii în cauză, au aplicat în practică nivelurile minime de prime pentru această categorie de asigurare, stabilite în cadrul BAAR de către celelalte 9 societăți de asigurări autorizate anterior.

1.9. BAAR este o organizație profesională, înființată de asigurătorii de autovehicule din România, neguvernamentală, creată în scopul dezvoltării și cooperării în domeniul asigurărilor de autovehicule și reprezentării societăților membre în relațiile cu alte organizații din țară și străinătate. BAAR a fost înființat și își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile art. 24 din Legea nr. 47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor, abrogată în prezent prin Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, și ale art. 102 din Legea nr. 21/1924 privind persoanele juridice, abrogată în prezent prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.

¹⁴⁾ Prin Adresa înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. SG 1.008 din 26 octombrie 2001.

¹⁵⁾ Prin Adresa UNITA nr. SIAR/92.591 din 5 iulie 2000, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2 639 din 6 iulie 2000.

¹⁶⁾ Prin Adresa ASIROM nr. 25.870 din 26 octombrie 2001, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. SG 1.015 din 26 octombrie 2001.

¹⁷⁾ Prin Adresa nr. AB 41.716 din 16 iulie 1999, înregistrată la BAAR cu nr. 6.139 din 22 iulie 1999.

¹⁸⁾ Prin Adresa nr. 5.130 din 19 august 1999, înregistrată la BAAR cu nr. 8.120 din 30 august 1999.

¹⁹⁾ Sediul social: bd. I.C. Brătianu bl. A5—A7, parter, Pitești, județul Argeș.

1.10. BAAR, așa cum era constituit și conform statutului în vigoare la data săvârșirii practicii anticoncurențiale, avea misiunea de a apăra interesele legale ale membrilor săi în relațiile interne și internaționale, fără a îndeplini și rolul de Birou plătitor și Birou gestionar, în sensul rambursării către birourile gestionare din străinătate a sumelor plătite de acestea cu titlu de despăgubiri pentru pagube produse de asigurații de răspundere civilă Carte Verde ai societăților de asigurare membre ale BAAR, respectiv de a plăti sumele datorate către terțe persoane păgubite, în România; funcția de administrare și gestionare a Fondului Comun Carte Verde, în calitate de Birou plătitor și Birou gestionar, i-a fost conferită prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002; Adunarea generală și Comitetul de direcție ale BAAR nu aveau atribuții în stabilirea nivelului primelor de asigurări.

1.11. Prin urmare, societățile de asigurare: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMANIA au încălcat dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 prin încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea, în cadrul BAAR, a unor niveluri minime de prime la asigurarea tip Carte Verde. Totodată, deși nu au participat la încheierea înțelegerii anticoncurențiale în cauză, fiind autorizate de către BAAR ulterior, societățile INTERAMERICAN, ASITRANS și ATLASSIB au pus în practică această înțelegere, încălcând astfel prevederile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996. Societatea ASIRAG nu a fost membră a înțelegerii anticoncurențiale în cauză și nu a pus în practică această înțelegere.

1.12. Includerea prevederilor conform cărora BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările tip Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări atât în art. 5 lit. c) din noul Statut al BAAR, cât și în art. 2 alin. (1) pct. 3 din Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002 — a întărit caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime și a „legiferat” practic înțelegerea anticoncurențială deja existentă între societățile de asigurare în cadrul BAAR. Aceste prevederi contravin legislației în domeniul concurenței, fixarea unor tarife minime pentru asigurările tip Carte Verde fiind de natură a împiedica concurența în detrimentul beneficiarilor acestor servicii. De la data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002 nu se mai poate reține vinovăția societăților de asigurare.

1.13. Consiliul Concurenței, în temeiul art. 54 din Legea nr. 21/1996, a constatat nulitatea art. 5 lit. c) din noul Statut al BAAR, aprobat de Adunarea generală BAAR în ședința din 18 decembrie 2001. În concret, această prevedere are următorul conținut: „BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările Carte Verde și cuantumul cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări”. Totodată, în temeiul art. 27 lit. a) și al art. 50 lit. a) din Legea nr. 21/1996, Consiliul Concurenței a solicitat Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor modificarea Normelor privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, în sensul eliminării pct. 3 al art. 2 alin. (1), conform căruia BAAR „stabilește nivelul minim al tarifelor de prime și limita maximă a cheltuielilor de achiziționare pentru asigurarea Carte Verde, cu avizul prealabil al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor”.

1.14. Motivațiile BAAR și ale societăților de asigurare nu pot fi de natură să justifice o înțelegere asupra fixării, în mod concertat, a nivelurilor minime ale primelor și aplicarea acestora de către societățile de asigurare.

1.15. Cu toate acestea, nu se poate face abstracție de faptul că fixarea unor niveluri minime ale primelor a avut loc în contextul sancțiunilor impuse de Convenție în cazul neîndeplinirii obligației de restituire a sumelor plătite de către Biroul gestionar terțelor persoane păgubite, ceea ce atrăgea răspunderea biroului sub egida căruia a fost eliberat documentul de asigurare — BAAR; BAAR trebuia, în ultimă instanță, să suporte contravaloarea despăgubirii. Imposibilitatea onorării obligațiilor de plată ar fi condus la eliminarea României din sistemul internațional Carte Verde.

1.16. Piața produsului

Produsul care definește piața îl reprezintă asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României, eliberată de către o societate de asigurări autorizată, pentru a acoperi răspunderea ce rezultă din folosirea unui autovehicul.

Această asigurare acoperă despăgubirile acordate pentru daunele materiale și vătămările corporale provocate de autoturismul pentru care s-a eliberat documentul de asigurare în urma unui accident în care acesta a fost implicat și găsit răspunzător pentru provocarea lui.

1.17. La data de 25 ianuarie 1949 Subcomitetul de transporturi rutiere al Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa a sugerat asigurătorilor — în vederea protejării terților păgubiți prin accidente de autovehicule — crearea unui document de asigurare de tip uniform, a unui Birou național în fiecare țară care aderă la acest sistem și a unui organ central — Consiliul Birourilor, cu sediul la Londra. Convenția Tip Interbirouri (denumită în continuare *Convenție*) are ca obiect punerea în practică a acestor dispoziții adoptate la 25 ianuarie 1949, înlocuite prin anexa nr. 2 la Rezoluția unificată asupra facilității transporturilor rutiere, adoptată de Comitetul permanent de lucru la cea de-a 74-a sesiune din 25—29 iunie 1949 (denumită în continuare *Recomandările de la Geneva*).

1.18. Conform acestei Convenții: (i) *certificat de asigurare* înseamnă Cartea internațională de asigurare auto (Carte Verde), în modelul sau modelele aprobate de Comitetul permanent de lucru pentru transporturi rutiere; (ii) *polița de asigurare* înseamnă o poliță de asigurare eliberată de un membru al Biroului emitent unui asigurat, pentru a acoperi răspunderea ce rezultă din folosirea unui autovehicul; (iii) *Birou* înseamnă organizația înființată de asigurători și recunoscută de guvernul din acea țară, ca organizație care îndeplinește solicitările și dispozițiile din Recomandările de la Geneva; (iv) *Birou gestionar* înseamnă biroul (și/sau un membru al aceluși birou care acționează sub autorizarea acestuia) care are răspunderea în țara sa pentru gestionarea și regularizarea daunelor în conformitate cu prevederile Convenției și legii sale naționale; (v) *Birou emitent* înseamnă biroul (și/sau un membru al acestui birou) sub autorizarea căruia a fost eliberat un

certificat de asigurare și care este răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor Biroului gestionar, în conformitate cu prevederile Convenției; (vi) *Birou de asistență* înseamnă biroul care este autorizat să gestioneze și să regularizeze o reclamație, în conformitate cu prevederile Convenției.

1.19. Pe lângă facilitarea liberei circulații transfrontaliere a persoanelor și a bunurilor, Convenția are drept scop atât indemnizarea victimelor accidentelor de autovehicule, de către Biroul gestionar al țării unde s-a produs accidentul, cât și rambursarea cu maximă rapiditate (în vederea reîntregirii fondului de garanție din care sunt indemnizate aceste victime) a sumelor plătite de Biroul gestionar, de către Biroul emitent (plătitor) sau de către un membru al acestui birou, sub autorizarea căruia a fost eliberat un certificat de asigurare și care este răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor Biroului gestionar.

1.20. În conformitate cu dispozițiile Convenției, documentul internațional de asigurare „Carte Verde” este emis sub autoritatea și egida Biroului emitent și este oferit de către societățile de asigurare membre ale acestui birou posesorilor de autovehicule care doresc să călătorească în străinătate și care încheie cu acestea un contract de asigurare de răspundere civilă auto, cu valabilitate în afara teritoriului României. Acest document garantează că, în fiecare țară tranzitată de asigurat, Biroul gestionar al acelei țări își asumă pentru acel autovehicul, în mod obligatoriu, răspunderea pe care ar avea-o o societate de asigurare locală, potrivit reglementărilor legale privitoare la răspunderea pentru prejudiciile cauzate prin accidente de autovehicule, în vigoare în țara Biroului gestionar.

1.21. Dacă asiguratul de răspundere civilă auto, aflat în țara Biroului gestionar, produce un accident, victima se va adresa Biroului gestionar, care o va despăgubi în numele Biroului emitent. După efectuarea plății, Biroul gestionar care a regularizat dauna se va adresa, în mod direct sau prin intermediul Biroului emitent, asiguratorului care a eliberat documentul internațional de asigurare, iar în cazul în care acest asigurator nu efectuează plata, din orice motiv, inclusiv din cauze de insolvabilitate, Biroul gestionar se va regresa împotriva Biroului emitent, care va suporta întotdeauna, în ultimă instanță, despăgubirea acordată de către Biroul gestionar.

1.22. În România BAAR este recunoscut de Guvernul României ca organizație care dă curs solicitărilor și dispozițiilor din Recomandările de la Geneva, în conformitate cu art. 3 lit. g) din Convenție.

1.23. Piața relevantă geografică

Având în vedere repartizarea în teritoriu a societăților de asigurare autorizate să practice asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României, precum și a beneficiarilor, piața geografică relevantă este piața națională.

1.24. Plenul Consiliului Concurenței a autorizat Comisia să stabilească amenzile ce vor fi aplicate societăților de asigurări sub nivelul minim prevăzut de Normele Consiliului Concurenței privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996.

2. Dispozițiile art. 56 din Legea nr. 21/1996

Conform dispozițiilor art. 56 teza a 2-a lit. a) din Legea nr. 21/1996, încălcarea art. 5 alin. (1) din lege se sancționează cu amendă de la 5 la 250 milioane lei, iar pentru agenții economici cu o cifră de afaceri de peste 2,5 miliarde lei, cu o amendă în sumă de până la 10% din cifra de afaceri.

Cifrele de afaceri ale societăților de asigurări au fost calculate conform art. 68 lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996 și transmise Comisiei Consiliului Concurenței de către societățile de asigurare în cauză și de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Având în vedere că cifra de afaceri a INTERAMERICAN²⁰⁾ a fost în anul 2002 de 215.526.785.250 lei, deci a depășit 2.500.000.000 lei, rezultă că amenda ce va fi aplicată acestui agent economic vinovat de încălcarea art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 va reprezenta până la 10% din cifra de afaceri.

3. Prevederile Normelor privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996, emise în aplicarea art. 57 din Legea nr. 21/1996

Conform acestor norme, la individualizarea sancțiunilor ce vor fi aplicate agenților economici pentru încălcarea prevederilor Legii nr. 21/1996 se va ține cont de următoarele aspecte:

3.1. Impactul și consecințele practicii anticoncurențiale asupra mediului concurențial și asupra consumatorilor: efectul negativ se estimează prin analiza piețelor relevante, a cotei de piață deținute de către agentul economic implicat, a duratei practicii anticoncurențiale, a efectelor structurale și/sau conjuncturale ale acesteia.

3.1.1. Durata practicii și efectele acesteia asupra mediului concurențial

Nivelul minim al primelor de asigurare de răspundere civilă auto, cu valabilitate în afara teritoriului României a fost stabilit de către „reprezentanții societăților de asigurare autorizate să elibereze documente de asigurare «Carte Verde» în ședința din 20 mai 1999”, conform Circularii BAAR nr. 5.813 din 28 iunie 1999.

Hotărârea BAAR, cuprinzând nivelul minim „recomandat” al primelor de asigurare de răspundere civilă auto, cu valabilitate în afara teritoriului României, a fost transmisă de către acesta, prin circularele nr. 5.067 din 24 mai 1999 și nr. 5.813 din 28 iunie 1999, către „toți membrii BAAR autorizați să elibereze documente internaționale de asigurare — Carte Verde”; această „recomandare” privind nivelul minim al primelor pentru asigurarea tip Carte Verde a avut în fapt caracter obligatoriu, aspect confirmat de aplicarea în practică a acestor niveluri minime de către toate societățile care au participat la luarea deciziei în cadrul BAAR și de către 3 dintre cele 4 societăți autorizate ulterior să elibereze documentul internațional de asigurare Carte Verde.

Înțelegerea intervenită în cadrul BAAR între societățile membre BAAR, având ca obiect fixarea în mod concertat a nivelului minim de prime pentru asigurarea tip Carte Verde, a avut ca efect majorarea primelor de asigurare cu aproximativ 10 USD.

²⁰⁾ Transmisă prin Adresa INTERAMERICAN nr. 555 din 17 iulie 2003, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. V2 1.374 din 18 iulie 2003.

Totodată fixarea acestor niveluri minime ale primelor a avut ca efect eliminarea concurenței pe piața relevantă și prejudicierea consumatorilor, deoarece, începând cu momentul aplicării acestora, consumatorul a fost privat astfel de posibilitatea de a alege, societățile autorizate practicând aceleași niveluri de prime, mai mari decât cele practicate anterior.

Totodată includerea prevederilor conform cărora BAAR stabilește tarife de prime tehnice minimale pentru asigurările tip Carte Verde și cuantumurile cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări, atât în art. 5 lit. c) din noul Statut al BAAR, cât și în art. 2 alin. (1) pct. 3 din Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, a întărit caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime și a „legiferat” practic înțelegerea anticoncurențială deja existentă între societățile de asigurare în cadrul BAAR. Aceste prevederi contravin legislației în domeniul concurenței, fixarea unor tarife minime pentru asigurările tip Carte Verde fiind de natură a împiedica concurența în detrimentul beneficiarilor acestor servicii.

CONCLUZIE: Încălcarea prevederilor legale s-a materializat în încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri pe orizontală, intervenită între societățile de asigurare: ASIROM, ASTRA, METROPOL, ARDAF, ALLIANZ, OMNIASIG, GRUP AS, UNITA și AGI ROMANIA, având ca obiect fixarea, în cadrul BAAR, a unor niveluri minime de prime la asigurarea tip Carte Verde. Totodată, deși nu au participat la încheierea înțelegerii anticoncurențiale în cauză, fiind autorizate de către BAAR ulterior, societățile: INTERAMERICAN, ASITRANS și ATCLASSIB au pus în practică această înțelegere. Prin urmare, cele 12 societăți de asigurări au încălcat dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996. Societatea ASIRAG nu a fost membră a înțelegerii anticoncurențiale în cauză și nu a pus în practică această înțelegere.

Durata în care înțelegerea anticoncurențială a afectat piața relevantă definită în cauză a fost de 3,5 ani (iunie 1999—octombrie 2002). Începând cu data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002, prin care s-au pus în aplicare Normele privind măsurile prudențiale pentru practicarea asigurării de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule în afara teritoriului României (Carte Verde), s-a legiferat ca atribuție a BAAR stabilirea tarifelor de prime tehnice minimale pentru asigurările tip Carte Verde și a cuantumului cheltuielilor maxime pentru achiziționarea acestor asigurări, întărindu-se astfel caracterul obligatoriu al acestor niveluri minime de prime. De la data intrării în vigoare a Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 8/2002 (octombrie 2002), nu se mai poate reține vinovăția societăților de asigurare.

Având în vedere aceste aspecte, din punct de vedere al gravității, fapta se înscrie în categoria încălcărilor grave ale regulilor de concurență, pe următoarea scară:

- încălcări minore;
- încălcări grave;
- încălcări foarte grave.

Din punct de vedere al perioadei în care înțelegerea anticoncurențială a afectat piața relevantă definită în speță — 3,5 ani — fapta se înscrie în categoria încălcărilor de durată medie ale concurenței, pe următoarea scară:

- încălcări de scurtă durată: în general, mai puțin de 1 an;
- încălcări de durată medie: 1—5 ani;
- încălcări de durată mare: în general, mai mult de 5 ani.

Aceste încadrări au fost realizate avându-se în vedere prevederile Instrucțiunilor Comisiei Europene referitoare la metoda de stabilire a amenzilor impuse conform art. 15(2) din Reglementarea nr. 17/1962 și art. 65(5) din Tratatul ECSC (98/C9/03), publicate în Jurnalul Oficial C 009 din 14 ianuarie 1998²¹⁾.

Se menționează faptul că INTERAMERICAN a fost autorizată de către BAAR să practice asigurarea tip Carte Verde la data de 1 decembrie 1999. Deci INTERAMERICAN a pus în practică înțelegerea anticoncurențială începând de la această dată și până la data de 18 februarie 2002, moment de la care INTERAMERICAN nu a mai practicat asigurări tip Carte Verde.

3.1.2. Cota de piață

Cota de piață deținută de către INTERAMERICAN în anul 2002, cotă calculată în funcție de volumul primelor brute încasate din asigurări tip Carte Verde, a fost de 0,01%.

3.2. Situația economică și financiară a contravenientului, poziția pe piață, puterea de influențare asupra pieței: situația financiară a agentului economic implicat într-o practică anticoncurențială este caracterizată de cifra de afaceri și de alți indicatori financiari, după caz.

INTERAMERICAN

Anul 2002 (anul anterior emiterii deciziei):

Cifra de afaceri: 215.526.785.250 lei

Pierdere: 69,972 milioane lei.

3.3. Poziția autorului față de fapta și consecințele acesteia, prin săvârșirea ei din culpă sau cu intenție (constând în fapte și acte anticoncurențiale care au ca scop împiedicarea, denaturarea sau restrângerea concurenței ori cauze care au mai făcut obiectul unor decizii anterioare ale Consiliului Concurenței, în care au fost incriminați aceiași agenți economici), amploarea și repetarea acțiunilor anticoncurențiale.

INTERAMERICAN nu a mai fost anterior sancționată pentru încălcarea prevederilor Legii nr. 21/1996.

3.4. Circumstanțe agravante și/sau circumstanțe atenuante

3.4.1. Circumstanțe atenuante:

— fixarea unor niveluri minime ale primelor a avut loc în contextul sancțiunilor impuse de Convenție în cazul neîndeplinirii obligației de restituire a sumelor plătite de către Biroul gestionar terțelor persoane pagubite, ceea ce atrăgea răspunderea biroului sub egida căruia a fost eliberat documentul de asigurare — BAAR; BAAR trebuia, în ultimă instanță, să suporte contravaloarea despăgubirii.

²¹⁾ Art. 15(2) din Reglementarea nr. 17/1962 este similar art. 56 din Legea nr. 21/1996.

— imposibilitatea onorării obligațiilor de plată ar fi condus la eliminarea României din sistemul internațional Carte Verde.

— nu s-a numărat printre inițiatorii înțelegerii anticoncurențiale, neparticipând la încheierea acesteia (a fost autorizată de către BAAR să practice asigurarea tip Carte Verde ulterior datei la care s-a încheiat înțelegerea anticoncurențială), dar a pus în practică această înțelegere, practicând niveluri minime de prime stabilite de către celelalte 9 societăți de asigurări în cadrul BAAR.

3.5. Nivelul minim al amenzii pentru contravenția săvârșită de către INTERAMERICAN, prevăzut de Normele Consiliului Concurenței privind individualizarea și dozarea sancțiunilor prevăzute la art. 55 și 56 din Legea concurenței nr. 21/1996 este de 1.000.000.000 lei.

În temeiul art. 56 lit. a), coroborat cu art. 57 și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 21/1996,

DECIDE:

Art. 1. — Quantumul amenzii ce va fi aplicat INTERAMERICAN Romania Insurance Company — S.A. pentru încălcarea dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996 prin încheierea și punerea în practică a unei înțelegeri având ca obiect fixarea, în cadrul BAAR, a unor niveluri minime de prime la asigurarea de răspundere civilă auto cu valabilitate în afara teritoriului României (Carte Verde) este de 10.000.000 (zece milioane) lei.

Art. 2. — Suma reprezentând amenda se va vira în termen de maximum 15 (cincisprezece) zile de la data primirii prezentei decizii de către INTERAMERICAN Romania Insurance Company — S.A. la bugetul de stat, cu ordin de plată tip trezorerie, în contul 361280056300 deschis la Banca Națională a României — Sucursala Municipiului București, beneficiar Trezoreria Sectorului 6, cu mențiunea: „amenzi aplicate conform Legii nr. 21/1996”. Pe verso ordinului de plată se va menționa: cod cont: 20220103. O copie de pe ordinul de plată va fi transmisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 3. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala INTERAMERICAN

Romania Insurance Company — S.A., în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 4. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării sale de către Secretariatul General al Consiliului Concurenței.

Art. 5. — Prezenta decizie poate fi atacată, conform art. 60 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, la președintele Consiliului Concurenței, în termen de 15 zile de la comunicare.

Art. 6. — Departamentul servicii și Secretariatul general din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 7. — Secretariatul general va transmite această decizie la:

INTERAMERICAN Romania Insurance Company — S.A.
Sediul social: șos. Cotroceni nr. 20, sectorul 6, București.

Nr. de înregistrare la oficiul registrului comerțului: J 40/15656/1994

Telefon/fax: 313.22.64/313.27.56

COMISIA CONSILIULUI CONCURENȚEI

Vicepreședinte,
Vasile Șeclăman

Consilieri de concurență,
Viorel Munteanu **Alexe Gavrilă**

București, 5 august 2003.
Nr. 361.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro